

DC8757Z
DA39145

BRIDGE

i Norge

2

1980

Landsorgan for Norsk Bridge

Ansvarlig utgiver:
Redaktør:
I Redaksjonen:

Sverre Frich
Jan Marstrander
Leif Erik Stabell
Tommy Sandsmark
Sverre Johnsen
Noel Mikalsen
Brynjulv Hauksson
Dag Jensen
Jan Mikkelsen
Per Løwe
2 26 64 68
Postboks 6765 St. Olavs Plass, Oslo 1
Welhavens gt. 1 B, Oslo 1
Mandag, 15-18 (02) 20 77 08

Postgirokonto nr.
Postadresse:
Kontor:
Kontordag:

Abonnementspris:
Annonsepriser:

10 nr. i året: Kr. 58.-
1/1 side : Kr. 600,-
1/2 side: Kr. 300,-
1/4 side: Kr. 150,-
Linje- og rubrikkannonser etter avtale.

INNHOLDSFORTEGNELSE

I	1
Jan Marstrander: Those were the days	2
Leif-Erik Stabell: Duellen	16
Albert Dormer: De siste 16 spillene i VM-finalen	21
Leif-Erik Stabell: Ekspertklubben.	26

Frist for innlevering av oppgaver i dette nummeret: 20.april

Vi minner om innbetalingen av abonnementet: De som ikke har betalt for 1980 innen 1.april, vil automatisk bli strøket.

BRIDGE I NORGE

Landsorgan for norsk bridge

ALBERT DORMER avslutter i dette nummeret sin reportasje fra VM-finalen for lag 1979. Denne reportasjen har gått over 3 nummere, og så vidt vi vet er det ikke noe annet bridgemagasin i verden som har hatt en slik dekning av VM som *Bin*. Selv ikke det amerikanske 'Bridge World' (som har et par av verdensmestrene som medarbeidere) har viet mesterskapet slik omtale, og selv om slikt stoff naturligvis tar mye plass, har vi inntrykk av at leserne er mer interessert i VM enn i omtaler av lokale norske turneringer.

SVERIGE kommer til å arrangere VM-finalen for lag i 1983, sannsynligvis i slutten av september. I 1981 går finalen i New York. Sveriges Bridgeforbund er 50 år i -83, og feirer altså dette på en noe spesiell måte. Skal vi tippe på mange norske tilskuere?

Bridge - OL arrangeres hvert 4.år, samme år som de 'virkelige' olympiske leker. I år går arrangementet av stabelen i Valkenburg i Nederland 27.sept. - 11.okt, og Norge skal delta med et 6-mannslag. I skrivende stund er ikke laget klart, men Per Breck - Reidar Lien (Bergen) er forhåndsuttatte.

Ingen norske par deltok i årets 'Sunday Times' - turnering, som blir regnet som verdens sterkeste parturning. Baret Shenkin - Victor Goldberg fra Skottland vant, og nettopp dette paret er med i den pågående radiolandskampen mellom Norge og Skottland, som blir sendt sent om kvelden den siste mandagen i hver måned.

NBFs generalsekretær, Per Pettersen, skal gå av til sommeren, og som ny generalsekretær tiltrer Rolf Olsen. Han begynner allerede 3.mars i sin nye jobb, så servicen på NBFs kontor blir sannsynligvis ekstra god i månedene fremover. Etter NM-finalene i begynnelsen av juni vil Olsen overta fullstendig, og av forandringene vi kan vente oss er et nytt regnskapsopplegg, mesterpoengkartotek på EDB, og turneringslederkurser rundt om i landet (noe som allerede er i gang). Vi vil forøvrig komme tilbake med et større intervju med den nye generalsekretæren i et senere nummer.

THOSE WERE THE DAYS...

Jan Marstrander og Tommy Sandsmark intervjuer Jens Magnussen og Gunnar Haugen fra Sinsen, Oslo.

JENS MAGNUSSEN

Oslogutt

74 år, enkemann (» savner Kitty »)

ingen barn (» desverre »)

utlært baker: måtte skifte pga. leddgikt

nytt yrke: poker (» aldri hatt så mye penger »)

gift med Kitty som fikk han i ny jobb igjen (regnskapet hos Siemens)

50-års jubileum som bridgespiller i år (stadig upensjonert)

stormester: utallige KM og NM for par og lag

representert Norge i Nordisk og EM en lang rekke ganger

interesser utenom bridgen: ingen

GUNNAR HAUGEN

Oslogutt

63 år, gift med Harriet

2 voksne gutter, bestefar til 2

opprinnelig yrke: møbeltrekker, i bank etter trøbbel med helsa (» ennå ikke direktør »)

spilt bridge fra 1942, trappet ned de siste 15 åra

flere KM og NM for par og lag, bl.a. med Jens

representert Norge (Nordisk og EM)

Spennende avslutning i 8
Håndelstanden i 8
Haugen - Magnussen: Oslo, ble mestere
parvis på 2. og 3. plass

Ny suksess for OHF's svensk-norke barome
Solid seier for Haugen Magnussen

BRIDGE
Magnussen-Haugens lat triel

Bridge
Haugen/Magnussen ledet fra først til sist
i Spørri/Variants jubileumsturnering

Oslopar med Magnussen Hauge
de første plassene i NM i bridg

Magnussen-Haugen par mestere
neds avslutning på Håndelstanden
THE OSLOPAR I TITEN
et stiver midt i
bet stree stadig, sier turnerings-

Oslopar med Magnussen Hauge
de første plassene i NM i bridg

Magnussen-Haugen par mestere
neds avslutning på Håndelstanden
THE OSLOPAR I TITEN
et stiver midt i
bet stree stadig, sier turnerings-

Dette er det tredje intervjuet i BIN med sikte på å vise noe av miljøet i bridgen før og nå. Vi startet med Mr. Charmant (Svein Øvergård) i nr. 4/79 og fulgte opp med Forcingklubben ved Erling Wagle og Bjarne Døhlen i julenummeret, nr. 9-10 79. Nå er turen kommet til to andre bridgepersonligheter i Osломiljøet og ønskeobjekter for intervjuere, for Jens Magnussen og Gunnar Haugen forteller i munnen på hverandre av iver og utfyller hverandre så det er en fryd for øret. Red. har møtt disse utallige ganger ved bridgebordet, men det var først nå – ved intervjubordet – at poengene strømmet inn! Det jevner seg ut bare man venter.

Alle som har spilt turneringsbridge i endel år bærer tallrike arr etter sår i kamp med disse to begavete spillere som var så vanskelige å beregne og som fravristet dine hender alle deres hemmeligheter på ny og på ny. Hos Jens synes intuisjonen å ha satt seg i neseborene. Når de begynte å vibrere var Damen på vei til å lokaliseres, og når de begynte å "snøfte" på en egen måte, kunne du så godt som legge opp din hånd, for den var likevel fortapt. Jens var – og er – naturmennesket i bridgen som med dyrets – eller indianerens – instinkt og presisjon sporet opp sitt vilt, med en aldri hvilende vaktomhet for signaler om motpartens problem og situasjon. De som kjenner ham fra privatlivet, vet at han har det samme instinkt for et poeng når han forteller som når han spiller. Det er synd at BIN's lesere ikke kan høre og se ham, men må lese vår gjengivelse – uten Jens' lavmælte, litt nasale stemme og ledsagende mimikk. Jens er bredtfull av teater.

I tillegg til sine andre og høyt skattede særtrekk hadde Jens også Kitty i halvparten av sitt bridgeliv (25 år). Trofast satt hun hos som en del av Jens, en del av miljøet – et lysere, vennligere, åpnere menneske har aldri noen hatt som bakspiller. Og det gjaldt like mye for Jens som for motspillere, like meget om det var Jens som vant eller du. Kitty var den samme blide og gode. Vi benytter anledningen til å minnes henne her før det egentlige intervjuet. Om hun var enda en Dame som Jens med nese for sitt beste fant – eller en Dame som til avveksling fant ham – vet vi ikke, men Kitty vant alles hjerter og savnes av flere enn Jens. Hun var i beste forstand en miljøskaper – som Jens selv har vært og stadig er. La dette bare være sagt, i en serie som nettopp handler om miljøet i bridgen.

Vi kjenner alle Jens' kjappe, skrå, granskende halvblikk ved bordet, de feier over deg omtrent som blinkene fra et fyr. Sikkert forklarer det mye av hans suksess, for alle føler at det er et blick som ser. I motsetning til Jens som er søkende som en røyskatt, utadventt, sitter Gunnar tung og utgrunnelig, inne i seg selv, innbitt av styrke, konsentrasjon og ukuelig fighting spirit – en type vidt forskjellig fra Jens, men like dødelig, (rovdyr-) farlig ved bordet. Og en like levende forteller som burde oppleves og ikke formidles. Da er det plutselig ikke lenger front og forskansning.

Det er ikke lett å stagge to så – på hver sin måte – intense "naturer", men vi forsøker likevel. Et intervju er et intervju.

Hvordan begynte dere egentlig å spille bridge?

Jens: Mor pleide å spille l'hombre og boston. En kveld kom hun hjem og hadde spilt no'rem kalte bridge. Det må du lære deg, Jens, sa hun, det var artig. Dette var vel i '30, og vi var arbeidsløse alle mann. Det var i hvert fall noe å gjøre, og det varte ikke lenge før det var full fart nede på kafe Vidar hvor alle de store gutta begynte. Vi spelte 1/20, 10 øre pr. 2000 poeng — det var mye penger den gangen, og jeg hadde ikke råd til å tape. Nød lærer blakk å blakke. Vi bodde på Vidar.

Gunnar: Jeg begynte i '42 — under krigen. Forholdene var vel ikke så anderledes fra den gangen Jens forteller om, utrygge og vanskelig å få noe å gjøre. Idrettslaget mitt fant på å starte bridgekvelder for at gutta skulle ha noe å ta seg til om kveld. Men det varte ikke lenge før jeg slutta der og gikk inn i klubb — Hjerterknekt. Seinere blei det Sinsen da, som blei starta i '40. Også jeg var innom Vidar. Det var liksom nåløyvet det.

Jens: Jeg må fortelle et par historier fra disse første årene i Vidar som belyser både tida og miljøet. Eugen Johnsen ("ausjen"), en av de beste sjakkspellerne i landet den gangen, satt og spelte robber. Eugen vant en robber og spanderte kaffe og julekakeboller som kosta 25 øre. Og Eugen vant neste robber og, han, og spanderte sigaretter, Teddy som kosta 40 øre (tror jeg det var). Og neste også og spanderte middag. Men så tapt'n og ingen spandering lenger: dessverre, jeg er nok blakk, jeg. Da reiste Hafstad seg, en kjempe større enn Dørumsgaard, og tok hele bordet — vi satt og spelte ved langbord den gangen — løfta det og skulle til å slenge det i hue på Johnsen.

Men Johnsen besvimte, han — det gjorde'n forresten hver gang han var blakk, det var påtatt. Så blei'n sendt til Legevakta og kom tilbake 20 minutter etter og fortsatte å spille. En annen gang kom en svær slagbjønn av en Sagenegutt inn på Vidar for å gjøre kvalm — han var kjent for springskallene sine. Alle som hadde noe å gjøre, selv om det bare var kortspill, var en torn i øyet for dem som ikke en gang hadde det. Men det sku'n ikke ha gjort. For vi hadde Halvorsen. Ufattelig sterk, Ali er bare barnematen. Han løfta fyren opp og bar'n på strak arm hele veien ut og ned på gata. Dermed var miljøet sikra — vi slapp forstyrrelser og kunne spille i fred til det ble jobber å få.

Gunnar Haugen etter NM-seieren i 1950.

Gunnar. Jeg husker John Knudsen hadde bursdag eller bryllupsdag eller noe sånt — en anledning var'e i hvert

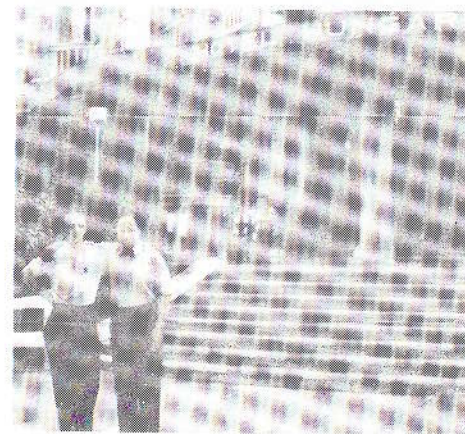
fall. Kona var verdens kaldeste. Knudsen kom hjem fra jobben, han var sjåfør på Margarincentralen. Middagen va'kke ferdig. Jeg stikker ned på Vidar en tur, jeg, sier Knudsen. OK, sier kona, men ikke bli for lenge da. Og det blei bridge-spelling. Utpå kvelden dro'rem ut på Nordstrand et sted — dette var på en fredag — og spelte poker utover natta og hele lørda'n og sønda'n. Og Knudsen kom hjem seint på søndags kvelden full av skjeggstubber etter 3 døgn's spelling og krølla og brettete frakk, og ringte på — mista nøkker'n hadde'n og. Og kona, hu bare åpna døra og sa at midda'n var kald! Etter 3 døgn! Akk ja (fører Jens til), vi hadde kondis den gangen. Hu var kald, avslutter Gunnar etttertenksomt — kaldere enn midda'n!

Den berømte historien om spar Konge, var den også nede fra Vidar?

Jens: Ja, du veit når vi satt der uten arbeid de fleste av oss mesteparten av tida, uten særlig å våkne opp til, blei det mye spelling og kurs — vi hadde lite å forsømme. Alle kunne vinne, men det var ikke alltid lett å holde seg våken. En natt vi satt som vanlig og spelte kursrobber mens nok en dag uten arbeid opprant, var motparten kommet i 4 spar — jeg vi'kke nevne navn, la oss kalle'n Fredriksen. Fredriksen tapte et stikk i utspill, kom inn på hånda og spelte spar opp mot E-D-kn-10-x på bordet fra sine 3 små. Det var typisk for den tida, ler Jens, at spar'n var kommet på den korte hånda! Vel, jeg tok tieren med Kongen. Spilleren kommer inn og spiller spar mot knekten, som på ny stikkes med Kongen. Spilleren inn igjen og siste spar mot Dama, som blir tatt med Kongen enda en gang. Jaja, Fredriksen, sa jeg og grep blokken, det ble nok bet dette her. Ja, sukket Fredriksen, men så var det en jævla sits også!

Du nevnte sparen på den korte hånda — hva slags system spilte dere egentlig i denne tida?

Jens: Å, det var vel en slags blanding av Culbertson og vurdering av makker og motparten! Det siste var det mye å tjene på, og det var heller ikke noe dårlig grunnlag å ta med seg fra kurs-til konkurranse-bridgen senere. Men du veit, vi åpna med 1 grand med to og et halvt honnørstikk da, og hvis makker løfta til 2 grand, sa vi alltid 3, for kort-spellere var vi de fleste av oss, og et stikk eller to ble det gjerne ekstra. Vi stansa aldri på 2 grand. Første gang jeg diskuterte noe som ligna system var etter 8 års spilling, før lag-EM i '38 da vi ble nr. 2. Da la vi opp og gikk igjennom, men spelte ikke. Det kunne vi fra før. Ellers spelte jeg Vienna seinere med Bråthen, drosjesjåføren. Men det systemet jeg har likt best, er Acol — det er kjempefint. Et lett system, da slipper du å tenke og bli'ke tom i hue på slutten. Det er viktig, for det er ofte da alt avgjøres.

Fra EM i Venedig. Jens og Gunnar utenfor spillelokalet.

Gunnar: Jeg begynte med en slags Vienna, men hadde ikke lest noe. Hadde ikke peiling, og det viste seg også på resultatene. Spelte i flere år i C og ble regelmessig slått ut i Oslo-kvalikken til NM for par, helt til vi ikke gadd å understøtte dem andre mer. Så i '47 hadde et klubbpar, Carlsen – Kristiansen, blitt jumbo første kvelden i innledende til Oslo-kvalikken, og Kristiansen ville ikke spille andre kvelden. Carlsen overtalte meg da – han syntes det var for jævli å la plassen stå åpen, og det var ikke noe å være redd for. Vi spilte hjemmegjort Vienna, som var det eneste jeg kunne(!), og hvordan det var eller ikke var, så hadde vi den kjempeturen og blei nr.4. Og gikk videre, og videre igjen, og blei nr. 4 i Oslofinalen også. Foran NM-finalen var Carlsen vrak. Han hadde funnet ut at vi skulle møte Sommerfelt og Robert Larsen (Bols) i første runde.

Litt av premiesamlingen til Jens.

Jeg måtte roe'n ned en halvtime i Studenterlunden før spellinga i Handelstanden. Så kom første spell – det var fullt av tilskuere, for Sommerfelt – Larsen var skyhøye favoritter til tittelen. Jeg hadde passet på å sette meg foran Sommerfelt – han hadde jeg hørt var en stø og forsiktig spiller. Robert Larsen åpna med 1 kløver, trur jeg det var. Jeg sa 1 spar med to små spar –

syntes jeg måtte finne på noe – og paret kom i 3 grand, med en bet slik korta satt, mens 4 spar sto. Da så Robert Larsen stygt på meg, husker jeg – 1 sp på ikkenoe, det var jo nettopp hasses våpen! Og jeg flirtet tilbake! Etter det leda vi hele turneringen til to runder gjensto. Da gikk Sommerfelt – Larsen forbi og vi blei nr. 2. Etter det skulle Sinsen-gutta på død og liv ha meg med på elitelaget – de trodde visst jeg var den speller'n. Slik begynte bridgen i de høyere luftlag for meg, etter 5 år i C.

Vi intervjuet Wagle og Dahlen om Forcingklubben i julenummeret – hvordan så dere på Forcingklubben som har opplevd den utenfra?

Jens: De kom jo gjerne fra et annet miljø enn oss og delvis ad andre kanaler inn i kortspellinga. Vi hadde nok av tid, men lite penger. Med dem var det vel ofte omvendt. Det var ellers all-right folk, dannete og korrekte ved bordet, ikke noe vondt å si om dem. Men du veit, en kom jo ikke inn på dem personlig, det var stivt i Forcingklubben. Ranik kom ikke inn engang, og han skulle da vært fin nok! Litt sier historien om Sommerfelt og Johannes Brun – vi får kke glemme det var i gamle dager dette her. Paret spelte i Handelstanden mot han der skredderen. Hva var det nå han het, jeg husker aldri navn, bare kort. Jo, Moe – Mikkelsen, kjente spillere den gang, fra Duplikatklubben. Hvem er så dere, spurte Brun før spellinga (uakket han godt måtte vite hvem de var). Ja, de sa navnene sine. Og hvilken klubb spiller så dere for (også det visste han). De sa det og. Hvoretter Mikkelsen spurte hvem nå de var og hvilken klubb de sto i – det fantes ikke spillere som var bedre kjent enn Brun og Sommerfelt! Ja, dette hadde du godt av Brun, sa Sommerfelt. Den samme

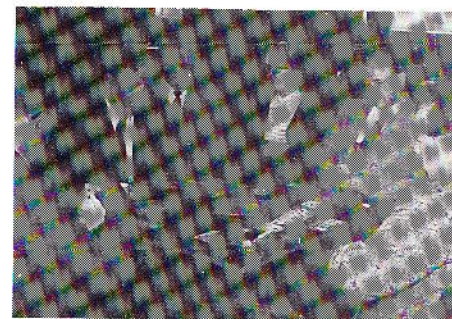
Sommerfelt var i det hele tatt en gentleman ved bordet – Sommerfelt/Knudsen kunne stå som eksempler for spillere til alle tider. Sommerfelt brød seg ikke om forskjeller hverken ved eller utenfor bordet. Pål Sand sa en gang i et nedtrykt øyeblikk at han aldri hadde gjort et skikkelig slag arbe' i hele sitt liv. Han levde bare av kortspell. Jamen, jeg er jo ikke det spor bedre jeg, svarte Sommerfelt som var fondsmegler: jeg driver jo ikke med annet enn aksjer. Nei, Sommerfelt gjorde seg aldri stor. Han var en demokrat før tida.

Gunnar: Dere har vel hørt historien om Sommerfelt – Abrahamsen i Holland mot Goldsmith-kara?

Jens: Gunnar, den må jeg fortelle – jeg var jo der. Abrahamsen var periode-drunker. Vi hadde nektan å drikke. Sommerfelt satt og rørte i et glass med pulver foran seg. Han var sjuk og måtte alltid ha dette før han kom til seg selv. Abrahamsen skulle tenne på en sigar med alkoholskjelvende fingre, men fyrstikk på fyrstikk skalv ut. Og kaffekoppen klirra og klirra og Sommerfelt rørte og rørte. Det var på morgenvkisten dette her, og Goldsmith-gutta satt og kikka på dette og blunka til hverandre: Ah, ofre! Men ikke før hadde lagleder styrtet til og tent sigaren til Abrahamsen, gikk brødrene Goldsmith opp i røk. Ikke en kjans etter at pulveret var nede – pulverisert!

Gunnar: Det var tragisk med Sommerfelt. Det året Jens og jeg vant NM for par nede på rådhuset i Arendal, hadde Sommerfelt som vanlig kvalifisert seg, men sykdommen hadde slått ut for alvor – jeg tror det var noe med blodet. Sommerfelt kom på sykehus, men truet seg til permisjon for å spella likevel. Han kunne nesten ikke gå – blødde av sår på beina – og spellinga foregikk i 4. etasje.

Jeg bar den svære bjørnen opp og ned alle dagene. "Hvis ikke vi vinner, håper jeg dere gjør det!", husker jeg Sommerfelt sa, fighter til det siste og rørende takknemlig. Og den døende Sommerfelt var ikke snauere enn at han blei nr. 3. 8 dager etter døde han. En flott spiller – med innsats til målsnøret.

Gunnar og Jens blir nr. 2 i bridgeklubben St. Eric's internasjonale barometerturnering i Stockholm, hårfint slått av Kock - Werner.

Nå har vi hørt om sparmeldinger på 2 og 3 kort og psykologisk krigføring ved bordet – var dette et typisk trekk for tida?

Jens: Ja, du vet så få andre regler som vi hadde å holde oss til vi som spilte bridge den gangen, så ble det også å spille på motparten og midler du ellers kunne spille på. Vi ble gode psykologer av nød, for vi hadde ikke råd til å tape. Og enkelte, det står ikke til å nekte, gikk betydelig over streken for det sømmelige – det sto for mye på spill for enkelte som ikke kunne sette grenser. Men som regel var det forholdsvis uskyldig. Jeg husker godt en kar som het Beno Appelsin – jo han het virkelig det. Han var jøde, en av de få som kom tilbake fra konsentrasjonsleir etter krigen. Det gjorde forresten makker'n hans også, Nachtstern. Han var litograf (foruten kursspeller) og blei satt til å

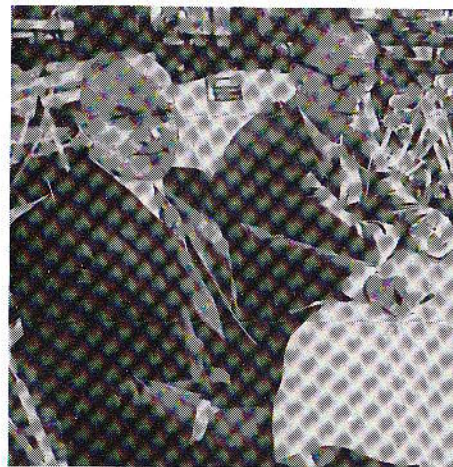
trykke falske pengesedler for tyskerne – millioner. Vi pleide å kalle Beno for blodappelsin. Hver gang vi dobla'n, sa vi "dette koster blod, appelsin". Til slutt blei'n så lei dette at han skifta navn til Asberg. Den samme Asberg hadde en fryktelig mimikk. Meldte han 1 kløver med hviskende stemme, hadde han svake kort. Med sterke kom meldinga med høy stemme. Jeg var så lei a'n. Som makkeren hans hadde jeg åpna tynt som vanlig – 1 grand på knappe to og et halvt honnørstikk. Asberg reiste seg i stolen og meldte 3 spar – jeg skjønnte'n hadde kjempekort. Da reiste jeg meg helt opp fra bordet, strakte armene vidt ut i været og ropte: 7 av dem makker. Og det værste var at det sto – og jeg som hadde gjort det på rein faenskap. Akk ja, det var tider...(smiler Jens).

Gunnar: Psykologisk krigføring er ikke så helt ukjent fra etterkrigsbridgen heller. Jeg husker særlig en gang mot Akademisk i en rundekamp i NM for lag, mot Vinje – Off (eller Uff – jeg husker ikke lenger hva han het) og Just – Matthiessen, trur jeg det var. De var helt unge den gangen. Vi begynte ved sekstida på ettermidda'n oppe på Blindern og tok drosje hjem ved halvfiretida om morgningen. Vinje hadde nettopp finni opp fordelingssignalet, men det va'kke bare det som sinka oss. Vinje spelte 5 kløver. Etter utspillet tok'n seg 10 minutter. Så spelte'n et kort. og tok seg nye 10 minutter. Da kom omsider et tredje kort som utløste nye 15 minutter. Nå la Knudsen hue ned på bordet og lot som'n sov. Det var selvfølgelig demses våpen. Vi hadde blitt mestere året før og de ville vel gjerne slå oss. Men hva de ikke visste, var at vi var vokst opp med bridge på Vidar – ingen kunne trette ut noen derfra!

Jens: Jeg opplevde det samme med brødrene Blydt-Grund lenge før. Den ene broren tenkte og tenkte i 10 minutter før han omsider sa pass. Jeg mislikte dette og satte meg til å tenke og tenke jeg og. Etter 20 minutter ropte jeg på kelner'n og fikk meg en halv øl og fortsatte å tenke mens jeg drakk opp. Til slutt – etter en halvtime – sa også jeg pass. Da la den neste broren kortene sine ned med et høyt smell og sa pass, og fra nå av blei det normalt tempo.

Var slik psykologisk krigføring vanlig internasjonalt også i den tiden, eller var det et norsk særphenomen?

Jens: Tvert imot, det var minst like vanlig i utlandet. Jeg husker vi spelte mot England i England. Johannes Brun satt bak i åpent rom og oppmuntret på beste måte. Greier du denne kontrakten Jens, spanderer jeg en pjoletter. Jeg spelte jo for livet veit du – hadde så dårlig råd. Og vi balsamerte engelskmenna. Til slutt meldte britene i desperasjon to seksere på rad for å ta igjen og gikk beit og Brun sa til dem at han syntes de meldte hardt. De blei naturlig nok rasende – hvem var han, bakspillere ha'kke lov til å blande seg inn og det ene med det andre. Da Halle og makker kom ut, var dem sikre på at dem hadde tapt, men vi vant 6-0 (den gangen var scoringa slik). Brakseier. Halle hadde aldri slått England. Han var forbanna på engelskmenna. De erta'n opp, gjorde alt for å irritere'n, og Ranik lot seg irritere. Da'n kom ut for å sammenlikne, blødde'n som en gris på hodet – han er jo flintskalla – slik hadde dem tirra'n. Blodet silte og vi hadde vinni 6-0. Og Halle begeistra. Jeg spanderer Tom Collins på alle, ropte'n – vi hadde finni et sted dagen før hvor'em hadde spesielt gode Tom Collins. Det var en opplevelse. Vi drakk og vi drakk Tom Collins, og

Ranik Halle og Jens Magnussen feirer seieren over England!

blodet silte og silte på Halle. Jeg skal aldri glemme det. Det året blei England Europamestere.

Enn du selv da, Jens, har du brukt slike våpen du da?

Jens: Jeg gjorde det i Wien rett etter krigen. Jeg var blitt bedt av tannlege Rasmussen om å hilse en østerriksk av ham som hadde vært i Norge, men var blitt ruinert og tatt av tyskerne. Han var en veldig hyggelig kar, og vi skulle spille mot Tyskland om kvelden. Dere må slå dem, gjør meg den tjenesten, var det siste han sa til oss. Jeg sa jeg skulle prøve det beste jeg kunne. Vi setter oss ned, og møter blant annet en tysker med et jævla arr i fjeset – sånt universitetsarr – typisk preusser, vemmelig type. Jeg må forsøke å erte'n opp, tenkte jeg. Makker'n min åpna. Double, snerra tyskeren – eller snøvla (som om han hadde talefeil – kanskje arret var fra krigen istedenfor universitetet). What do you say? sa jeg. Double, hvislet tyskeren om igjen – i fullt sinne. Og dette gjentok seg en gang til seinere i meldingsforløpet. Double, sa han. What

do you say, sa jeg. Etter det var tyskeren ferdig. Vi slakta'rem, balsamerte'rem (Jens' yndlingsuttrykk). Va'kke pent, veit du, men for enkelte av oss var det jo nesten krig fremdeles. Det var i dette EM at min makker, Gunnar Johansen, og jeg hadde turneringens dyreste spell, et jævla spell. Vi møtte vertene, østerrikerne Schneider – Reithofer. Reithofer var den perfekte vert, dannet og kultivert. En drink, mine herrer? Nei takk, sa vi, vi drikker aldri ved bordet. Kaffe og kaker da? Ja takk – og så begynte spellinga. Gunnar åpna med 1 spar som Vest på noe søppel:

♠ D x x x x   ♠ K kn x x x
♥ x   ♥ E kn 10 x x
♦ x x   ♦ x
♣ K D kn x x   ♣ E x

Meldingene:

	V	N	Ø	S
Gunnar	Reithofer	Jens	Schneider	
1 sp	2 ru	3 sp	4 hj	
4 sp	5 ru	5 sp	pass	
6 sp	dobl	?		

Og redobler fra meg med pass rundt – jeg skjønnte dette kom til å ende galt: bløff var eneste sjanse. Reithofer hadde spar Ess og ruter Ess, men valgte ikke å ta for ruter Ess i uspill. Spilte istedenfor hjerter til makkers melding. Og nå står kontrakten! Hjerter Ess, kløver Ess, Konge og Dame. Reithofer trumfer, og du trumfer over. En hjerter trumfes på håndå og kløver knekt mot bordet. Reithofer trumfer igjen og du trumfer over. Ny hjerter trumfes hjem og siste kløver mot bordet. På dette tidspunkt er bare spar Ess ute, og rutertaperen forsvinner på bordet. Slik gikk det ikke dessverre, for Gunnar hadde resignert og begynte å trumfe ut, og dermed blei det en beit. Schneider var ellers en jævla

flott spiller. Som Sommerfelt var han en syk og merket mann — jeg tror ikke bridge er noe sunt spill! Han trengte stadig innsprøytinger og kom jevnlig for seint og fikk 16 straffepoeng som han førte opp uforstrelig før han begynte. Da kampene var over hadde han som regel vunnet skyhøyt likevel.

Du sa at Gunnar hadde åpnet på noe søppel. Det har vel hendt at du har meldt på tynne kort, selv og, eller hva?

Jens: Jo, det hendte visst en gang mot brødrene Goldsmith i Haag eller Schveningen, kommer det fra Jens med et skjelmisk smil. Jeg hadde fått utlevert

♠ K x x x
♥ K x x x
♦ x
♣ K x x x

Brødrene hadde meldt 1 kløver—1 ruter, og jeg gikk inn med 1 hjerter som blei prompte dobbla. Au-au, tenkte jeg, dette va'kke heldig. Jeg får prøve med 1 spar da. Også den blei dobbla — med tordenrøst. Uff, det va'kke heldig dette heller. Vel, jeg får prøve å lure dem til å melde noe da, så jeg sier 1 grand. Men det gikk ikke bedre denne gangen, som det står i eventyrene: også den blei dobbla. Nå tok jeg ut i 2 kløver — når ikke noen av mine farger passer, får jeg prøve motpartens! Og det ble dobling og pass rundt. Makker dukka opp med E-10-9-x-x i kløver og jeg fikk rota hjem kontrakten. Den ene Goldsmith'n spilte i fullt sinne kløver Dame fra D-kn-x-x fordi han trodde kløvermeldingen måtte være psykisk, og dermed var jeg hjemme. Det kommer godt med å ha "dårlig" ord på seg av og til også! Da Halle kom til sammenlikning av listene, sa'n: Ja, det spillet der, dessverre kom vi bare i 6 ruter med 7 trekk — kom de i 7 mot dere? Den står tross alt på en kutt. Ja, la

meg nå se, sa jeg, spill 13 — jo, vi spilte 2 kløver dobbla vår vei med 8 stikk! Det var forresten brødrene Sorry, ikke Goldsmith. Jeg husker jeg hadde lyst til å si sorry, men turte ikke. På EM-banketten møtte Marianne Stensen disse finske brødrene. I'm Sorry, presenterer den ene seg med. Og straks etter den andre: I'm Sorry too. Fra Marianne kommer det forvirret og medfølende: Why? Men litt grunn til det hadde de jo!

Spændende Spil

Ved Bord 2 faldt Meldingerne helt anderledes. Her sad Jens Magnussen og Per Nielsen Norge i Nord-Syd.

Nord	Øst	Syd	Vest
Pas	1 ♠	Pas	1 ♦
1 ♥	Dobler	Pas	Pas
1 ♣	Pas	Pas	Dobler
1 u. T.	Dobler	Pas	Pas
2 ♣	Dobler	Pas	Pas
Pas			

Det var et helt Fyrværkeri af Meldinger. Med Udspil af ♠ 4 lykkedes det Magnussen at vinde sin Kontrakt, og Norge fik 180 Points. Ialt vandt Norge paa dette Spil 1120 Points eller 8 MP.

Noen forskjell på bridgemiljøet før og nå?

Gunnar: Nei, egentlig ikke. Den gang satt vi på Vidar og spelte kort om penger, for mange gikk det utover jobbene — hvis dem hadde noen. I dag sitter'em oppe på klubbrommet på Blindern (universitetet) og spiller om penger, for mange går det ut over studiene. Den gang som nå var det folk som ødela seg på bridgen, folk som drekker for mye, klubber og makkerpar som krangler, men de fleste er hyggelige. En forskjell: Etikken er bedre nå. Før var det mye mer mimikk, forsøk på juks, på å kikke i korta og utsende signaler. Det er bedre bridgekultur i dag. Her har også meldeboksene hatt stor betydning.

Jens: Ja, jeg har hørt om dem som har finansiert studiene på kortspelling akkurat som jeg har hørt om dem som har måttet oppgi dem. Slik var det mange av oss også som enten klarte eller ikke klarte seg utover i 30-årene og etter krigen. Jeg har hørt rykter om pottter på langt over 1000 blant unge mennesker som lever på studielån oppe på Blindern — Staten skulle bare vite hva den er med på! Men vi va'kke frøsne vi heller. Jeg husker en kar som blei kalt Millionen, fordi han hadde litt penger. Det var sånn som vi kursspillere drømte om. Han eide en trikotasje-fabrikk og han ville spille 50-øres robber fast med meg mot Schrøder Nilsen og makker. Det va'kke småtteri den gangen! Jeg visste jo at det var det samma som å gi bort penga. Pokker, hva skal jeg finne på til unnskyldning, tenkte jeg. Vel, jeg sa at jeg ikke hadde råd til å spille så lavt — det måtte i så fall bli kronen. Millionen syntes det var hardt, sa'n, det vi'kke jeg, sa'n. Ja, da får det være, sa jeg. Det er mange slags bløffer som går hjem ved bordet!

Jens spiller MED Schrøder Nilsen (fra NM i Kristiansand i 1952)

Gunnar. Når det er så mange gode spillere fra Akademisk idag, kommer' e sikkert av at de har sitt miljø oppe på Blindern, som vi hadde vårt nede på Vidar. Og masse spillere som spiller for andre klubber, har jo også vært innom Blindern. Problemet for rekrutteringa av toppspillere er jo nettopp at det finnes så få slike miljøer, at det er så vanskelig å få skapt et miljø. *Hvordan så dere på Akademisk da klubben kom opp — den representerte jo noe nytt?*

Gunnar: Jo, du veit det var et helt annet miljø i den klubben enn i de andre klubba. Det va'kke spillere over 25 år. I motsetning til oss var'e systemryttere, og dem brukte fordelingskast lenge før vi overhodet tenkte på det. Vi brukte bare styrke, og fant stort sett ut resten. Men vi lærte oss fort til å respektere Akademisk. Likevel var de sårbare, lett for å bli med i sluket. Jeg hadde fått 1 grand foran meg, og gikk inn med 2 ruter i gunstig på 10-x-x-x-x og spar Ess. 3 ruter fra nestemann, 4 ruter fra makker, 4 spar fra grandåpneren, 6 ruter fra meg, 6 spar, 7 ruter fra makker og 7 spar, dobler fra meg. Trumf Ess gir jo gjerne stikk. Vi hadde litt peiling på hvordan de ulike spillere reagerte.

Nivået før og nå?

Gunnar: Toppspillere før lå langt utpå dem dem kaller toppspillere i dag, mye bedre psykologer. De vokste jo opp i en systemløs tid hvor de hadde lite annet å vurdere etter. Jens og hans samtidige var virkelige kortbegavelser. Nå har'em lært seg dette. De har mye bedre meldesystemer. Sier motparten det og det, skal du si det og det. Jens' farligste våpen var nettopp psykologien, en situasjon besto for ham aldri av bare kort, men også mennesker. Det var liv og ikke bare lære.

Utvikling av systemer?

Gunnar: Jeg husker Jens og jeg spilte mot Italia i Venezia. Det var første gang de sterke kløversystemene dukka opp, og Italia blei beskyldt for fusk. Mot oss meldt de fargen første gang på 6-trinnet etter en serie melderunder. Det er galt med så mye kunstighet og meldesystemer. Da blir det ikke lenger spellera det kommer an på. Det er systemet som er best. Slik er det jo ikke i noen andre idretter. Det er mannen det kommer an på. Hopper' u på ski, hopper' u i samma bakken. Nei, en skulle bare tillate 2 systemer i NM og EM etc.

Hvilke?

Gunnar: Nei, en måtte bare ta 2 da. Det blei likt for alle, og ingen fikk noen fordeler. Systemsnusket har erstattet mye av det snusket vi hadde på andre måter før.

Har dere spilt presisjon for eksempel selv, noen av dere, og synes dere det er vanskelig å spille mot kløversystemene?

Jens: Aldri spelt det, og dem tuller seg bort i så mange rare kontrakter.

Gunnar: Jeg har heller aldri spelt det. Presisjon har jeg imidlertid inntrykk av er et meget godt system. Men det krever spellera sine. Og et annet problem. Så mange unge begynner å spille presisjon og trur' em er verdensmestre med en gang. Derfor blir' e så mange misforståelser. Nei, en må begynne nedenfra, Vienna, Acol, Culbertson og så oppover til presisjon. Det e'kke alle det ligger for detta å spille kort, og da får' em en kjans til å finne ut om det er noe vits før' em har solgt seg til system djevelen! Det er en hyggelig hobby i alle fall. Men du kommer ikke i toppskiktet fordi om du speller presisjon, det er like sikkert som presisjon!

Et år vant jo dere to som makkere alt som var, KM og NM for par og lag, Nordisk og en rekke større turneringer – dessuten vant Jens mixen. Har dere noe å fortelle fra denne tiden da dere herjet som verst?

Gunnar: Ja, det var i '49 – folk hadde finni ut at jeg var en passende makker for Jens. Jeg var ikke like begeistra – jeg visste jo hvor god Jens var. Nå må du være tålmodig og snill, sa jeg. Ja, det går nok, kom det fra Jens. Og det gikk jo!

Jens: Når jeg gikk 800 i beit i første spillet, pleide Gunnar bare å si: Det er jo sånn du vil ha det. Han visste at jeg likte å begynne dårlig. Da tok jeg meg sammen. Gunnar sa aldri et vondt ord. Da må det bli resultater. Samme året husker jeg vi spilte St. Eriks jubileumsturnering – barometer – i Sverige. Vi meldte 4 hjerter og spar og syntes vi spelte kjempegodt, men klossen rørte seg ikke. Vi skjønte ingenting. Så møtte vi Anulf som meldte og spilte 3 grand med 6-5 i hjerter med 12 stikk. 6 hjerter står, sa vi. Ja, men vi får mer enn dem som meldte 4 hjerter, svarte Anulf. Da gikk det et lys opp for oss. Dengang talte ikke de 10 ekstra-poengene i grand i Norge ennå, men det gjorde de i Sverige. Fra nå av meldte vi 3 grand på alt etter Anulfs mønster og tok inn på Kock – Werner, som leda skyhøyt, for hver runde. Hadde turneringa vart lenger, hadde vi vinni. Nå blei vi nr. 2.

Gunnar: Etterpå skulle vi i radioen mot Sverige. Eilif Andersen og Olav Eide hadde vært inne først og spelt 3 kløver med 3 beit i sonen hvor Kock – Werner hadde spelt 3 grand hjem. Hvordan i all verden skal jeg få tatt igjen dette her, tenkte tydeligvis fighteren Jens. Det var jo hans ønskesituasjon å begynne dårlig.

Jens i NRK i 1955.

Og nå begynner meldingene. Jens 1 ruter – jeg 3 ruter. Jens 3 spar (spørremelding), jeg slår av med 4 ruter. Jens spør videre og får nytt avslag før han likevel parkerer i 6 ruter tross gjentatte advarsler. Vel, ruterer satt kn-10-x-x imot. Dem fikk Jens fiska opp og etterpå skvisa'n samme handa i 2 farver så kontrakta gikk hjem. Dermed var' e vi som leda! Jo, det er mye moro med kortspell. Og så mye folk som du treffer. Nede på banketten i Arendal da Jens og jeg vant, spilte Eilif Andersen opp til dans – det var den eneste musikken dem hadde. Vi endte oppe på et rom med 2 Moldegutter før vi blei henta ned til premieutdelingen. 15 år etter dytter en bakspiller til meg nede i Handelstanden: Heidu, takk for sist. Jamen var' e gøy ner' i Arendal den gangen. Så var' e en av Moldegutta. Det er omtrent som trolla i eventyret. Bridgespillere mister ikke kontakten selv om det går hundre og nye hundre år. Det er sånn det skal være.

Og du, Jens, du har vel også mange gode minner fra bridgen?

Jens: Det beste er nok Kitty, som jeg traff ved bridgebordet. Vi møttes i Oslo-kvalikken til NM for par, en sterk pulje. Hun spilte med Allgot. Jeg spilte en liten kløver til kapp som Kitty tok med Dama. Senere spilte jeg kløver til ny kapp som Kitty tok med knekten. Ikke lenge etter at hun hadde lurt meg ved bordet, fikk hun lurt meg inn i ekteskapet, eller jeg henne. Det er det beste coup'et jeg har fått til ved et bord. Vi sa aldri et vondt ord til hverandre Kitty og jeg, og ikke noe er det samme mer. Gjennom bridgen var jeg ofte ute og reiste. Kitty var gjerne med, men vi hadde bestandig så fryktelig dårlig råd. Alle feriene gikk med, vi hadde 14 dager den gang, og så var det rett på.

Gunnar: Vi hadde mange fine turer, Jens, men det er sant, det va'kke lett for en vanlig lønsmottaker å bli tatt ut. Vi fikk tilskudd av Forbundet, men langt fra nok, og du hadde konstant dårlig samvittighet for kona som måtte sitte hjemme. Ikke hadde du råd til å gå på fortausrestauranter eller noe, du måtte bare se på dem andre gå ut. Både dansker og svensker hadde helt andre betingelser enn oss, og fikk til og med lommepenger, og italienera blei bært på henda etter at dem slo igjennom. Slikt har aldri skjedd med noe norsk lag. Det er proffer kontra amatører til de grader, og det ha'kke noe med at vi ikke har hatt spillere. Uttagningsmetodene var også dårlige før. En tid hadde en uttagningsturneringer alle mot alle med folk fra forskjellige kanter av landet. Seinere blei det Norgesmestera for lag som skulle spella for Norge sammen med Norgesmestera for par. Da var laget ikke klart før NM var over, og så var det bare å reise – ikke noe tid til trening og

bli kjent med lagkameratene. Det blei for seint klart hvem du fikk med deg. Nå kjører'em stort sett med det samme laget, og det trur jeg er en fordel. Du kan se at det er de gamle spellera om og om igjen som tas ut fra de nasjonene som har hevda seg bra — en kjerne som sikrer kontinuitet og suppleres med ett og annet nytt par. Gjør ikke noe om dette paret ikke hevder seg første gangen — la dem få spella seg inn.

Noen ord til slutt?

Gunnar: For oss som begynner å nærme oss pensjonsalderen, er det viktig å finne en eller annen hobby. Da er bridge en av toppa. Med bridgen kommer du ut blant kjente og venner istedenfor å sitte hjemme med hekling og strikking. Det er en glede uansett om du higer etter å komme på topp eller hygger deg i det små.

Bridgen og familien?

Gunnar: Dem som har hatt eller har interesserte koner, som Jens og jeg, er heldige. Kitty ville jo Jens skulle være med overalt, hu — hu skjønnte vel hva det betød for Jens, at bridgen var blitt en viktig del av ham som også Kitty blei det, kanskje ikke minst derfor. Det å akseptere makkera på godt og på vondt er en like viktig del av ekteskapet som av bridgen. Vi har jo sjøl valgt å spille med dem, ved bridgebordet som ved kjøkken- stue- eller nattbordet!

Barna?

Gunnar: Eldste sønn var en utmerket sjakkspiller — venn av Terje Vibe — men spiller ikke bridge. Den yngste har talent til tusen, men jeg har holdt igjen: kort kan dere spella hele livet, gjør de andre tinga først. Dem får bare dilla.

Fikk du det?

Gunnar: Ja, det får'n si! Men jeg ville ha begynt med kort igjen, uten betenkning!

Og du, Jens?

Jens: Jeg sitter her med dårlig helse — kanskje er litt av det bridgens skyld — og har mistet interessen for nesten alt, også bridgen. Jeg føler bare tomhet etter

at Kitty blei borte og må tvinge meg til å ta meg sammen. Kanskje er bridgen bare et surrogat for mye annet i livet, og faren ved den er at en gjør den til så mye *mer* enn den er at en kan forveksle den med det virkelige livet. Det er jo bare et spill og bare *delvis* noe å leve på og av, men herregud hvor mye moro vi har hatt.....!

Kitty ved bridgebordet (med en ung W.B.Herse i bakgrunnen!)

Og red. sitter og tenker mens stemmene dør ut, frakkene kommer på og døren smeller i etter disse to begavede spillere og fortellere. De vokste opp i en tid hvor samfunnet vel ikke bød dem de muligheter som for eksempel Gunnar Haugens egne sønner har fått. Men deres talenter skjøt frem i kortspillet istedet, for talenter kan intet samfunn, ingen tid stanse. Hva ville skjedd om disse to var blitt budt bedre kår enn sin tid, enn arbeidsløshet og krig, enn et utgangspunkt i skyggen av store verdensbegivenheter og de rikes ås og fordeler? Ville deres frodighet forsvunnet inn i karrierer eller andre aktiviteter, deres begavelse skrantet, bleknet i en eller annen lederrolle? Ville bridgen ha mistet dem?

Livet er kort, har en eller annen ordspillende bridgespillende uttalt. Det er også fattig — ikke minst på personligheter. Red. er egoistisk nok til å glede seg over at det ble bridgen som likevel "fikk" dem, og han kan bare håpe at det har lykkes å formidle i hvert fall litt av deres strømmende vesen og deres fortellerpersonlighet. Teorienes ørken brer seg daglig i bridgen på grunn av de mange forleste beitende i ørkenens utkant. Da er det godt å møte slike levende overrisslingsanlegg. Vi står igjen i lydekket og synes bridge plutselig er blitt en omdreining morsommere enn før. Og takk for det!

Jan Fr. Marstrander

JEG KAN LØSE ALLE DERES PERSONFORSIKRINGSSPØRSMÅL:

**INDIVIDUELL LIVS- OG PENSJONSFORSIKRING
KOLLEKTIV PENSJONSFORSIKRING — GRUPPELIVSFORSIKRING
FORRETNINGSFORSIKRINGER**

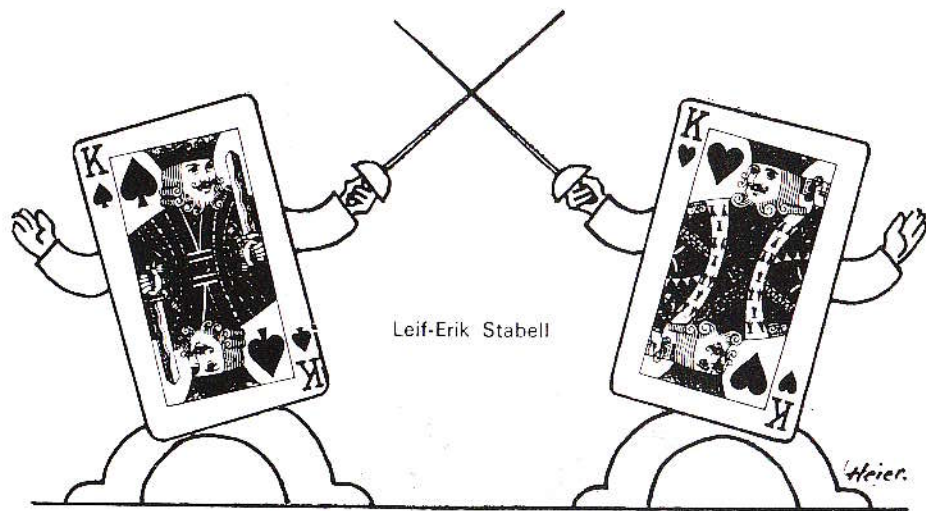
Terje Pedersen

**KONTOR: KARL JOHANS GT. 16, OSLO 1
TELEFON: (02) 42 18 30**

**Tiden går
GJENSIDIGE
består**

DUELLEN

BIN vil i hvert nummer la to topp-par møtes til meldeduell. Det vil hver gang være 8 meldeproblemer, som hver gir en maksimal uttelling på 10 poeng. Spillene er vedheftet som bilag til midtsidene, så riv dem ut og MELD MED DERES YNDLINGSMAKKER FØR DE LESER VIDERE Husk at kun sluttkontrakten teller – veien dit er likegyldig.

Denne gangen kan vi innby til et internt Bergensoppgjør, i det Breck - Lien stiller opp med EM-spill for 5.gang på rad. Og utfordrerne: Jon Sveindal - Tor Bakke, Breck - Liens lagkamerater!

Begge par spiller kunstige systemer: Våre mestre benytter seg av 'Viking club' en form for Neapelkløver med endel konvensjoner i tillegg, mens utfordrerne spiller et system som

minner mye om avansert presisjonskløver. Kontrollmeldinger og spørremeldinger inngår i slemssystemet, og også dette paret har mange spesialkonvensjoner.

Spillene er denne gangen fra kampen mellom Norge og Frankrike i EM, en kamp Frankrike til slutt vant 14-6. Franskmennene ledet EM på dette tidspunktet, men sprakk som kjent på oppløpsiden og endte på 4.plass. Norge ble som de fleste vet til slutt nr. 5.

Bergen BKs førstelag: Per Breck – Reidar Lien – Tor Bakke - Jon Sveindal

1. Vest gir, N/S i faresonen.

♠ K D kn 10 6 4   ♠ 9
♥ E   ♥ kn 9 7 4 3
♦ E K D 9 2   ♦ -
♣ 2   ♣ E K D 9 8 6 5

VEST	ØST
Breck	Lien
1 kl	3 gr
4 gr	6 kl

Sveindal	Bakke
1 kl	1 hj
1 sp	1 gr
2 ru	3 kl
3 sp	4 kl
4 sp	6 kl

Til tross for at Breck - Lien bare brukte 2 melderunder på dette spillet, mot Bakke-Sveindals 6, må det sies at de hadde adskillig bedre 'styring' enn utfordrerne.

1 kløver viste minst 17p, mens 3 grand fortalte om en gående 7-kortsfarve uten Ess eller Konger ved siden av. 4 grand var spørsmål etter Damer(!), mens 6 kløver viste renons i en farve høyere enn trumffarven. Hvis dette hadde vært spar kunne det fort ha vært 13 stikk i kløverkontrakt, men Breck tok naturligvis det sikre og passet. Til tross for hjerterutspill bød ikke kontrakten på noen problemer, og da trumfen og sparen satt 3-2, ruter 4-4 og spar Ess bak Kongen ble det faktisk hele 13 stikk.

Også utfordrerens kløveråpning er sterk, og 1 hjerter viser 5-kortsfarve og er krav til utgang. 1 spar viser sparfarve, 1 grand benekter sparstøtte og viser 0-3 kontroller, mens resten av meldingsforløpet er naturlig. Etter 4 spar var ikke Øst noe klokere, men tok sjansen på 6 kløver, og Vest oppfattet ganske riktig at makkers kløver var lengre og bedre enn hjerteren.

Også franskmennene kom i 6 kløver, men Norge vant 1 IMP i det franskmannen bare fikk 12 stikk, mot Brecks 13.

6 kl	10
4 sp, 5 kl	7
3 gr, 5 sp	6
4 gr, 6 sp	5
5 ru	3
5 gr, 6 gr	2
7 kl	1

Stillingen:	
Breck - Lien	10
Bakke - Sveindal	10
(Frankrike)	10

2. Vest gir, alle i faresonen.

♠ K 8 7 5   ♠ E kn 9
♥ K 5   ♥ E 10 3
♦ kn 6   ♦ K D 9 5 3
♣ K D 6 5 4   ♣ 10 2

VEST	ØST
Breck	Lien
2 kl	2 ru
2 sp	4 sp

Sveindal	Bakke
2 kl	2 ru
2 sp	3 ru
3 gr	

Lien problemer for utfordrerne her, mens Lien ved bordet foretok en litt merkelig avgjørelse.

Etter 2 kløver - 2 ruter (som bare er rundekrav) - 2 spar hadde begge Vestspillerne vist en forholdsvis tynn åpning og minst 5-4 i de svarte farvene. Lien mente nå at 4 spar sannsynligvis ville være en bedre kontrakt enn 3 grand, spesielt hvis makker ikke skulle ha hjerterhold, og plasserte like godt sluttkontrakten der. Ikke så heldig med den aktuelle hånden hos makker, men sitsen var usedvanlig pen: Både ruter og kløveren 3-3, kløver Ess foran K D, og spar Dame i saks. At sparen satt 4-2 betød derfor ikke mye for sluttkontrakten, og på en eller annen måte ble det 11 stikk allikevel.

Etter 2 spar valgte Bakke å kreve med 3 ruter (som viste 5-korts ruter), og da makker produserte 3 grand hadde han ingen betenkeligheter med å passe.

Også franskmennene kom i 3 grand, og med den snille sitsen ble det lett 11 stikk.

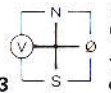
3 gr	10
4 sp	8
4 gr	7
2 gr, 3 ru, 3 sp	6
3 kl, 4 ru	5
5 ru, 5 sp	4
5 kl, 5 gr	2

Stillingen:	
Breck - Lien	18
Bakke - Sveindal	20
(Frankrike)	20

3. Vest gir, alle i faresonen.

♠ E D	♠ K 10 7 4
♥ E 3	♥ 6 5
♦ E 9 6 5	♦ K D 7 3 2
♣ E D 10 5 3	♣ 8 2

VEST	ØST
Breck	Lien
1 kl (1 hj)	1 sp (3 hj)
3 gr	

Sveindal	Bakke
1 kl	2 ru
3 ru	3 gr
4 kl	4 hj
6 ru	

Heisan — her var det en aldri så liten feil. Ved bordet fikk nemlig Breck - Lien sjenerende innmeldinger, mens utfordrerne slapp dette, og dermed ble ikke dette spillet helt rettferdig. Det er nemlig liten grunn til å tvile på at Breck - Lien ville ha meldt 6 ruter hvis de hadde fått melde i fred, så det mest rettferdige er å gi dem fullt hus på dette spillet.

Etter hjerterinnmeldingen viser Liens 1 spar minst 6p og 0-2 kontroller. Over 3 hjerter kom Breck i en vanskelig posisjon, og han våget ikke å melde pass, av frykt for at det kunne gå pass rundt. Derfor satset han på 3 grand, som Nord bare måtte passe.

Utfordrerne fikk det lettere: 2 ruter var krav til utgang med minst 5-korts ruter, 3 ruter var spørremelding, 3 grand viste to topphonnør 5. i ruter, mens 4 kløver var ny spørremelding. 4 hjerter viste 3.kontroll i kløver, og dermed visste Sveindal at Kongen manglet, og la kontrakten i 6 ruter.

Forøvrig mente utfordrerne at meldingsforløpet med innmeldinger ville ha gått: 1 kl - (1 hj) - x(min.5p, maks 2 kontr.) - (3 hj) - pass(krav!) - 4 ru - 6 ru. Ikke umulig, men dessverre får vi aldri bevist dette.

I åpent rom åpnet franskmannen på Syds plass i 2 grand. Nord meldte 3 kløver (Stayman), og Øst innfant seg med en dobling, med K kn 9 7 6 i kløver. Syd redoblet prompte, og det gikk pass rundt med 11 stikk som resultat. Det var verd mer enn en slem, så Frankrike ville ha vunnet spillet uansett om Breck - Lien hadde meldt 6 ruter eller ikke.

6 ru	10
7 ru	8
4 gr, 5 ru	5

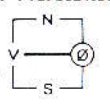
4 sp	4
5 kl, 5 gr, 6 kl	3
5 sp, 6 gr	2
7 gr	1

Stillingen:

Breck - Lien	28
Bakke - Sveindal (Frankrike)	30

4. Øst gir, Ø/V i faresonen.

♠ K 8 7 3	♠ D kn 10 6
♥ 10 8	♥ E K kn 6 4
♦ kn 9 5 4	♦ K 8 7
♣ E 9 7	♣ 6

VEST	ØST
Breck	Lien
1 gr	1 hj

Sveindal	Bakke
2 sp	2 hj

Et uheldig spill for Breck - Liens system, i det de ikke så lett kunne stoppe i sparkontrakt. 1 spar fra Breck over 1 hjerter ville nemlig ha vært kunstig, så Breck måtte melde 1 grand. Dermed forsvant sparfarven, og med kløver ut og både ruter Ess og hjerter Dame galt plassert, måtte det ble 1 bet i 1 grand. 100 til Frankrike og uavgjort spill, i det franskmennene ikke klarte å stoppe under 4 spar ved det andre bordet.

Det klarte imidlertid utfordrerne, etter at Bakke åpnet med 2 hjerter, som viste 11-15 poeng og minst 4-5 i major. Sveindal så ingen grunn til å invitere, og nøyde seg med 2 spar, som Bakke etter endel betenkning passet. Pent bremsset, og med den aktuelle sitsen skulle det ikke være noen problemer med å få 9 stikk.

2 sp	10
2 hj, 3 sp	8
2 ru	7
3 ru, 3 hj, 4 sp	5
1 gr	4
4 hj	2
4 ru	1

Stillingen:

Breck - Lien	32
Bakke - Sveindal (Frankrike)	40

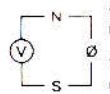
5. Vest gir, ingen i faresonen.

Syd melder (hvis mulig) 2 ru.

Nord støtter (hvis mulig)

Syds melding i 2.melderunde.

♠ E D 10 4	♠ K kn 9 8 7
♥ K D 7 2	♥ E
♦ K 3	♦ E 8
♣ E K 3	♣ 8 7 5 4 2

VEST	ØST
Breck	Lien
1 kl	2 kl (2 ru)
pass (3 gr)	4 ru
5 ru	6 sp
7 sp	

Sveindal	Bakke
1 kl	1 sp (2 ru)
2 sp (3 ru)	3 hj
3 sp	4 ru
4 hj	6 sp

Igjen litt verre innmeldinger for Breck - Lien, men ved bordet har jeg en mistanke om at utfordrerne ikke ville ha fått noen innmeldinger i det hele tatt.

Liens 2 kløver viste hele 5 kontroller, og nå var det altså at Syd gikk inn med 2 ruter på 'knapper og glansbilder'. Nord fulgte opp med 3 grand etter Vests avventende pass (4 ruter ville ha sperret adskillig bedre), og Liens 4 ruter skulle nå vise en tofarvehånd. Breck visste at Ø/V hadde alle kontrollene, og krevde videre med 5 ruter. Dermed ble de siste melderundene mer eller mindre gjetting, og uheldigvis viste det seg at 7 spar var en nesten håpløs kontrakt.

Men — hva hender? Lien får ruter ut, stikker med Kongen og drar 5 runder trumf. Syd har 1-4-6-2 fordeling (med D kn i kløver), og det første han kaster er en hjerter fra 10 x x x! Dermed blir Nord skvist i kløver og hjerter (bare forsøk selv), og 7 spar går hjem. Og hva verre er: Det samme skjer ved det andre bordet!! (Nordmannen på Syds plass skal få være anonym) Uavgjort spill!!!

I duellen kan imidlertid ikke Breck - Lien få full uttelling, men det kan Bakke - Sveindal. Østs 1 spar viser minst 5-korts spar og min. 8p, mens 2 spar er spørremelding. 3 hjerter viser en topphonnør 5. i spar, og 3 spar er ny spørremelding. Nå begynner imidlertid rotet: Bakke oppfatter 3 spar som en naturlig melding, og 'cuebidder' 4 ruter. Dette skulle vise Kongen i spar, og Vest aner fred og ingen

fare, og spør videre i 4 hjerter. Nå plasserer Bakke kontrakten i 6 spar, og Sveindal vet at det har vært en misforståelse og må bare passe. Mer heldig enn godt denne gangen!

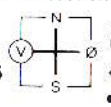
6 sp, 6 gr	10
6 kl	8
4 ru x (S)	7
5 kl, 5 sp, 5 gr	5
3 ru x (S)	5
7 sp	3
7 gr	1

Stillingen:

Breck - Lien	35
Bakke - Sveindal (Frankrike)	50

6. Vest gir, alle i faresonen.

♠ E D kn	♠ K 6
♥ D 7 6	♥ 3
♦ E K D 9 5	♦ 7 6 4
♣ kn 10	♣ E K D 9 6 4 2

VEST	ØST
Breck	Lien
1 ru	pass
3 gr	2 gr

Sveindal	Bakke
1 kl	pass
2 gr	2 kl
	3 gr

Ingen som helst problemer for noen av parene, og spill som dette er vel kanskje litt for lette for 'Duellen'?

Som vi ser skal det mye til for å unngå en rutertaper (ved siden av hjerter Ess) i slem, og ingen av parene var da inne på å gå forbi 3 grand. Brecks ruteråpning viste 11-16p, Liens 2 grand var naturlig, og Breck la selvsagt på til 3. 10 stikk, og 1 IMP til Frankrike, i det Øst fikk 11 stikk i den samme kontrakten ved det andre bordet.

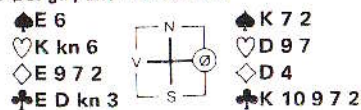
Sveindal trengte ikke mer enn 16p for sin kløveråpning, og resten av meldingsforløpet var naturlig. 2 kløver viste som vanlig minst 8p og kløverfarve, og med sin minimumshånd fant Vest ut at det ikke var noen mening i å støtte kløveren.

4 gr	10
5 kl	9
5 gr	4
6 kl	3
4 hj	2

6 gr	1
Stillingen:	
Breck - Lien	55
Bakke - Sveindal	70
(Frankrike)	58

7. Øst gir, alle i faresonen.

VEST	ØST
Breck	Lien
1 kl	1 gr
2 ru	3 kl
3 gr	4 gr
5 hj	6 kl

Sveindal	Bakke
1 kl	2 kl
2 gr	3 kl
3 ru	4 gr
5 hj	6 kl

Godt meldt av begge par, og heller ikke franskmennene hadde noen problemer med å nå den beste sluttkontrakten.

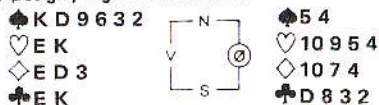
Brecks kløveråpning viser som kjent minst 17p, mens 1 grand forteller om 4 kontrollor. 2 ruter, 3 kløver og 3 grand er naturlige meldinger, og 4 grand er gode, gamle Blackwood.

Utfordrerne gjør det like enkelt. Her viste 2 kløver minst 5-korts kløver, og var krav til utgang, 2 grand, 3 kløver og 3 ruter var naturlig, og en ruter melding fra makker var nok til at også Bakke kunne plassere kontrakten i 6 kløver via Blackwood.

6 kl	10
6 ru	8
5 kl	5
5 ru	4
6 gr	3
3 gr, 7 kl	2
4 gr, 7 ru	1

Stillingen:	
Breck - Lien	45
Bakke - Sveindal	60
(Frankrike)	48

8. Øst gir, ingen i faresonen.

VEST	ØST
Breck	Lien
1 kl	pass
2 sp	1 ru
3 sp	2 gr

Sveindal	Bakke
1 kl	pass
2 sp	1 ru
3 ru	3 kl
4 sp	3 hj

Ingen imponerende avslutning fra noen av parene, og en forglemmelse av Lien førte til at paret stoppet litt for lavt.

Etter Østs ruteravslag (som viste maks. 5p) valgte Breck å kreve til utgang med et hopp til 2 spar. 2 grand fra Øst viste nå at han ikke hadde noe positivt å fortelle, og med 3 spar ville Breck overlate til makker å plassere sluttkontrakten. Lien forvekslet imidlertid denne meldesituasjonen med en lignende (der 3 spar ikke ville ha vært krav), og passet. Ikke nødvendigvis noen katastrofe, men slik det satt hos motparten (D kn dobbel i hjerter, og spøren 3-2 med E 7 hos Syd) ville såvel 3 grand som 4 spar kunne vinnes. Franskmennene kom da også i 3 grand, men fikk kontrakten på Østs hånd, så med liten ruter ut fra to små kunne Syd ha gjort det vanskelig for spilleren. Men Syd startet med hjerter, og det ble etterhvert hele 11 stikk.

Utfordrerne har hittil levert en imponerende innsats med 7 blinker på rad, men denne gang meldte Sveindal for raskt, og den nye rekorden lyder dermed 'bare' på 76p. Også her var nemlig 2 spar krav til utgang, og 3 kløver viste honnør singel eller 2 små spar. Men i farten mente Sveindal å huske at dette skulle vise 3-korts spar, og da makker så benektet ruterhonnør med sin neste melding (3 ruter var spørremelding), la han kontrakten i 4 spar uten betenkning. Hadde han tenkt seg om et sekund, er det ikke umulig at vi hadde fått den første 80-runden i Bins historie. Men 76 poeng er allikevel som sagt en solid rekord!

3 gr (V)	10
3 gr (Ø)	9
4 sp	6
2 gr, 3 sp	5
4 gr	4
3 kl	3
5 sp	1

SLUTTRESULTAT:

Breck - Lien	60
Bakke - Sveindal	76
Frankrike (Mari - Perron Chemla - Lebel)	67

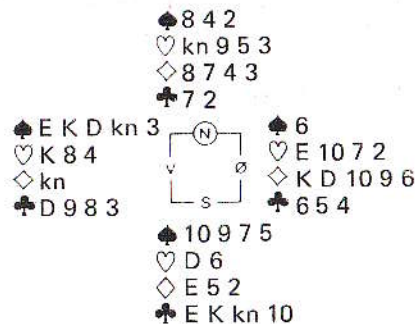
ALBERT DORMER
(FORTSETTELSE FRA NR. 1 1980)

DE SISTE 16 SPILL

I de siste 16 spillene beslutter Salvatore å sette ut Garozzo - Lauria og sette inn Franco - de Falco.

Det første spillet starter med en stygg italiensk brøler:

	S	V	N	Ø
	Kantar	de Falco	Eisenberg	Franco
			pass	pass
1 kl	x		pass	2 kl
pass	3 sp		pass	4 ru
pass	4 sp		pass	pass
pass				

Nord spiller ut kløver, og Syd tar for E og K og fortsetter med kløver knekt. Vest legger Damen og Nord stejeler, men han oppfatter kløver knekt som Lavinthal til hjerter, og skifter til hjerter 3. Syd legger Damen og Vest Kongen, men de Falco må allikevel gå en bet. Ved det andre bordet vant Goldman lett 3 grand.

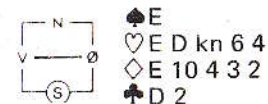
Det kan være et spørsmål om de Falco skulle ha hoppet til 3 spar over 2 kløver. de Falco kan se at 3 grand meget vel kan være riktig kontrakt, og en hoppmelding i spar gjør det umulig å havne i denne kontrakten. Hvis han nøyer seg med 2 spar, vil Franco melde 3 ruter, og nå kan de Falco rolig melde 3 grand.

Med bare 15 spill igjen leder USA med 66 IMP. Alt synes å være over.

MEN DET VAR DET IKKE!

Det første som skjer er at Soloway melder en slem som er avhengig av en finesse. Den holder ikke og han går bet. En kan vanskelig kritisere ham: Han forsøker jo bare å gjøre hva han tror Franco - de Falco vil gjøre ved det andre bordet. Men Franco unngår å melde slemmen.

Så feilvurderer Soloway situasjonen når Pittala åpner med 1 grand (15-17) i første hånd. Det følger 2 passer og Soloway sitter med:

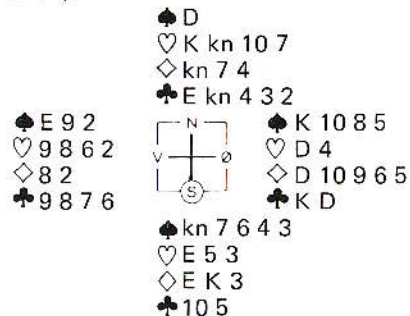
Soloway velger å si 2 hjerter, som blir sluttkontrakten. Han vinner 11 stikk, men ved det andre bordet spiller de Falco 3 grand med 9 stikk. Det viser seg at Pittala har valgt det rette tidspunkt til å åpne med 1 grand på en 14-poengs hånd (med tette mellomkort).

'Raset' fortsetter når Goldman -

Soloway havner i 4 hjerter med E 9 5 3 mot D 7 i hjerter! Det eneste som kan redde kontrakten er K kn 10 foran Damen, men slik sitter det ikke. Goldman går 4 bet, mens Franco vinner 9 stikk i 3 grand ved det andre bordet.

Ramarummet er i opprør! Italia har stått opp fra de døde! De italienske tilskuerne håper på flere poeng når de ser at Eisenberg har stoppet i 2 grand på neste spill:

Vil Belladonna melde utgang? Og hvis han gjør det, vil han i så fall vinne kontrakten? Det vil være tvilsomt. Men Italia kan ikke vinne hvis de stopper under utgang.

Over mikrofonen kommer disse meldingene:

S Pittala	N Belladonna
1 sp	2 kl
2 sp	2 gr
?	

Vill jubel i ramasalen når Pittala melder 3 grand. Og ny jubel når Soloway velger å starte med ruter 9. Hvis Belladonna lar utspillet løpe til knekten, behøver han bare gjette riktig i kløver, mener tilskuerne.

Ville hyl da Belladonna stikker med blindemanns Ess. Han fortsetter med kløver 10 som Øst stikker med Kongen.

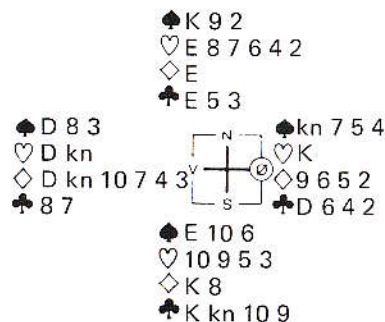

En noe betenkt Brachmann.

Soloway skifter til spar 10 og de italienske tilskuerne holder pusten: Vil Goldman stikke med Esset og bete kontrakten ved å fortsette i ruter?

Goldman bruker imidlertid ikke Esset, og nå kommer Belladonnas magiske evner som spillefører til sin fulle rett. Motspillerne har så sterke mellomkort i kløver at Vest ganske sikkert ville ha dekket kløver 10 hvis han hadde hatt en honnør. Derfor fortsatte Belladonna uten å nøle med kløver Ess så Damen stupte, og fortsatte med hjerter knekt. Da denne holdt ga han bort et kløverstikk, fikk ruter tilbake, og kunne notere seg for 1 overstikk.

Så er det de Falcos tur til å vinne tilbake 11 IMP, i det han klarer å vinne 4 hjerter med E D kn x x x i hjerter, mot renons hos makker, til tross for at farven sitter 5-2 hos motparten. Nå trenger Italia bare 1 svingspill til. Og spill nr. 90 vil kunne gi svingen hvis Italia melder slem og USA ikke gjør det:

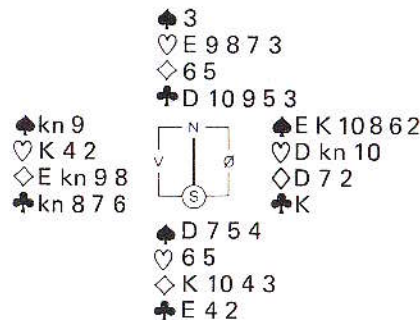
6 hjerter er opplagt, for etter å ha tatt hjerter Ess kan spilleren eliminere ruter - og sparfarven, hvoretter motparten må spille kløveren etter å ha blitt satt inn i hjerter. Men det er som kjent langt lettere å melde slem når man kjenner alle hendene enn når man bare kjenner en hånd. USA når ikke slemmen, det er sikkert nok, men det gjør uheldigvis heller ikke Italia. Belladonna åpner med 1 hjerter og Pittala går rett i 4 hjerter, en melding som godt kunne ha vært basert på en mere typisk fordelingshånd og færre honnørkort.

Men det er jo alltid vanskelig å melde høyt nok når hver eneste honnør er aktiv, så jeg er slett ikke overrasket over at ingen av parene nådde slemmen.

Noen likegyldige spill følger, og kampen later til å ebbe ut med en liten gevinst til USA. I det Belladonnas bord er ferdigspilt har det andre bordet fremdeles 2 spill igjen, og USA leder med 17 IMP.

Men en rask analyse av de to gjenstående spillene viser at Italia fremdeles har en stor sjanse. Spill nr. 96 ser ut til å gi Italia 11 IMP på grunn av et utrolig dårlig utspill av Goldman mot Pittalas 4 spar. Så et utslag på spill nr. 95, som nå kommer på ramaskjermen, vil kunne være nok til at Italia vinner!

Her er spill nr. 95:

Ved Belladonnas bord startet Belladonna med kløver 10 mot 3 grand, og kontrakten gikk 2 bet. Hvis Franco stanser i f.eks. 2 spar med 10 stikk (dobbel-finesse i ruter) vil Italia vinne med 1 IMP!

Men slik gikk meldingene:

V de Falco	Ø Franco
pass	1 sp
2 kl	2 sp
2 gr	3 gr

Ramapublikummet kan ikke begripe hvordan de Falco skal kunne vinne denne kontrakten, men han får en sjanse i det Eisenberg spiller ut en liten hjerter istedenfor kløver.

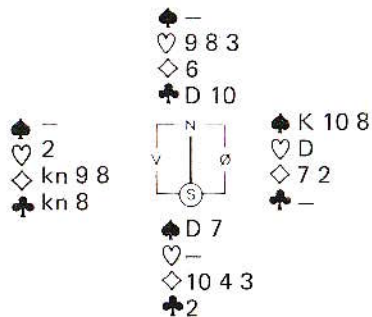
de Falco stikker med Kongen og fortsetter med spar knekt. Kantar lar knekten beholde sticket, og de Falco fortsetter med en ny spar til Esset. Så følger ruter Dame som blir dekket med Kongen og stukket med Esset. Hvis spilleren nå kan fange opp ruter 10 er kontrakten hjemme, men de Falco har ikke nok inntak hos blindemann, så han spiller seg fri i hjerter.

Eisenberg stikker, spiller kløver til makkers Ess, og får ny kløver til nieren. Hadde han nå tatt for kløver Dame ville kontrakten ha vært hjemme, men han spiller seg fri i hjerter.

Det er nå ingen overdrivelse å fastslå at hvis de Falco hadde hatt E kn 9 3 i ruter istedenfor E kn 9 8, ville Italia ha vunnet verdensmesterskapet. Dette er nemlig stillingen:

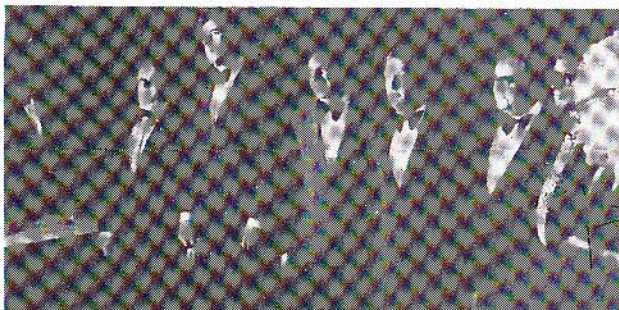
HUSK BINS KONTORTID
MANDAGER KL 1500-1800
TLF (02) 207708

Når Eisenberg returnerer hjerter, må Kantar som Syd kaste sin siste kløver. Med ruter 3 på hånden ville de Falco nå ha spilt en ruter til nieren, ruter knekt, og satt inn Syd på ruter 3. Som det nå er kan Kantar bare avblokkere med ruter 10.

de Falco kan derfor ikke gjøre noe bedre enn å ta for spar Konge og håpe på rundsits i ruter. Men dermed måtte det bli 1 bet, og Italia tapte mesterskapet med fattige 5 IMP.

Det amerikanske vinnerlaget. Fra venstre: Soloway, Passell, Kantar, Goldman, Theus, Eisenberg, Goldberg. Brachmann var ikke tilstede da bildet ble tatt.

Belladonna hadde på forhånd gjort det klart at dette ville bli hans siste VM. Derfor håpet han desperat at han kunne avslutte med en seier. Etter resultatene ved hans eget bord var han overbevist om at Pittala og ham selv hadde gjort mer enn nok til å sikre seieren. Da han fikk vite resultatet brøt han derfor sammen i tårer. Men ved seiersbanketten 2 timer senere var han falt til ro, og mottok der mange og vel fortjente gratulasjoner for sin egen strålende innsats.

Belladonna trøstes av frk. du Pont.

10 DAGERS BRIDGE-CRUISE TIL

PARIS

MED M/S JUPITER FRA KRISTIANSAND

- TID:** Fredag 6.juni - søndag 15.juni
- Fremmøte:** Kristiansand, eller Oslo Vestbanestasjon for avreise med tog.
- Hotell:** Paris PENTA, et nytt og moderne hotell med alle bekvemmeligheter. 7 minutter fra sentrum.
- Pris:** kr. 2300.- som dekker båtreise tur/retur Kristiansand/Amsterdam i 4-mannslugar med dusj/toalett, buss Amsterdam/Paris tur/retur (5 timer), dobbeltrom med bad i 7 netter med frokost.
- Tillegg:** Tog tur/retur Oslo/Kristiansand kr. 200.-, dobbeltlugar kr. 200.- (t/r), turneringsavgift kr. 100.-.
- Fradrag:** kr. 200.- pr. person med egen bil. Sjøtransport av bil er gratis. Fradrag for sleeperette (liggestol) kr. 300.-.
- Bridge:** Ombord, på hotellet og på toget. I Paris kan man spille så meget eller så lite man ønsker. Makker skaffes. Dyktig turneringsleder. Kretspong.
- Påmelding:** snarest til Bjørn Andresen, Mellbydalen 9, Oslo 2. Tlf. (02) 55 34 95 etter kl. 18.00 eller lørdag/søndag. Kun få plasser igjen. Turneringen er åpen for bridgepillere på alle nivåer m/følge.

TRØNDERSK MESTERSKAP 1980

1. Brenne - Michaelsen	2316
2. Lurfald - Myhre	2292
3. Lurfald - Bruen Olsen	2231
4. Myhr - Asp	2230
5. Mathisen - Christensen	2215
6. Mathisen - Hafstad	2205
7. Aa - Aa	2179
8. Aas Johansen - Winge	2173
9. Wågbo - Oterholm	2144

46 par - middels 1980

KM-PAR - VEST-FINNMARK

1. Sara - Johansen	248
2. Digre - Moen	162
3. Berg - Bull	155
4. Elvevoll - Bull	144
5. Lund - Bull	128
6. Mikkelsen - Mikkelsen	90

28 par - middels 0

JULECUP OSLO - 1979

Pulje A	
1. Larsen - Larsen	313
2. Hellemann - Tolle	307
Pulje B	
1. Andvik - Napetov	347
2. Robertsen - Stockfleth	308
Pulje C	
1. Jeksrud - Leine	328
2. Alvås - Lyle	301
2. Engvik - Tetzchner	301

18 par - middels 272

I denne spalten inviterer BIN leserne til å konkurrere seg imellom på landsbasis. Deltakerne sender i hver omgang inn sine svar innen den frist som er angitt på 2. omslagsside (fristen vil vanligvis være ca. 1 måned). Svar som kommer inn senere enn dette, men før bladet med løsningene er sendt ut, kan være med å konkurrere om sammenlagtpremien, men ikke om månedspremien. Månedspremien består av to plastkortstokker, og til sammenlagtvinneren vil det vanke en større premie, samt hederlig omtale. Dessuten vil sammenlagtvinneren bli invitert til å være gjest i juryen i et år.

Dersom noen skulle oppnå 60 poeng på en runde, vil i tillegg han eller hun bli invitert til å være gjest i juryen i 1 måned.

Forøvrig består juryen av 12-14 norske og utenlandske spillere, og om 'makker' vet De bare at han/(hun?) er en meget god spiller som kan sine ting.

Systemet som blir brukt er stort sett naturlig, og siste gang det sto en oversikt over de konvensjoner som blir benyttet, var i nr. 9/10 - 79.

Der intet annet er angitt spilles det lagturnering.

2. OMGANG 1980

1. Vest gir, ingen i faresonen.

♠ E K 7 5
♥ E 4 2
♦ E K kn 5 4
♣ 3

V	N	Ø	S
1 ru	pass	1 sp	pass
?			

3. Vest gir, alle i faresonen.

♠ K D kn 6 3
♥ 4
♦ D 10 3
♣ E K 8 5

V	N	Ø	S
1 sp	pass	2 hj	pass
3 kl	pass	3 hj	pass
3 gr	pass	4 ru	pass
?			

5. Øst gir, alle i faresonen.

♠ 7 4
♥ D 8 3
♦ E D 7 5
♣ D 5 4 2

V	N	Ø	S
		1 kl	pass
1 ru	pass	1 hj	pass
?			

2. Øst gir, N/S i faresonen.

♠ E K 6
♥ E K 8 5 4 3
♦ —
♣ 7 6 3 2

V	N	Ø	S
		3 gr	pass
?			

4. Vest gir, ingen i faresonen.

♠ 5
♥ D kn 6
♦ 10 7 5 4 3
♣ E K kn 6

V	N	Ø	S
pass	pass	1 hj	pass
?			

6. Syd gir, N/S i faresonen.

♠ 9 8 2
♥ K kn 10 6 2
♦ 3
♣ kn 9 7 5

V	N	Ø	S
			1 ru
2 hj	4 hj	4 sp	x
pass	5 kl	pass	5 ru
pass	6 ru	x	pass
pass	pass		

(4 hj og 5 kl: cuebid med ruter som trumf)
Hva bør Vest spille ut?

Leif Erik Stabell.

Delvisse meldinger

SYSTEM: ...

Offensive meldinger

Spillekonvensjoner

EKSPERT KLUBBEN

EKSPERTKLUBBENS OPPGAVER I NR. 9/10

Siste omgang brakte ingen forandringer i teten, så vi kan gratulere Tor Eivind Høyland med seieren på ny rekord: 329 poeng gir et snitt på nesten 55p på de seks tellende omgangene!

Vi må denne gang bare beklage at Peter Marstrand's svar ikke har kommet med i dette nummeret, og undertegnede må nok påta seg skylden for det. Jeg mener nemlig bestemte å ha mottatt svar fra Marstrand, men i skrivende stund vil de ikke dukke opp. Det er dessverre slikt som hender, men som selvsagt ikke skal kunne forekomme. (Får skyld på flytting, det er vanlig i slike tilfeller.....)

Fra Tormod Clemetsen og Louis Andre Strøm har vi derimot som vanlig ikke mottatt noen svar.

3 gr	3	0	3
4 gr	1	0	2
6 kl	0	0	7
3 hj	0	0	1

Mildt sagt delte meninger i juryen:

KRISTIANSEN: ' 5 kløver. Meldet det jeg tror står. 3 grand kan være riktig med singel sparhonnør hos makker, men tar det (u)sikre.'

MICHALSEN: ' Pass. I min bok er 3 kløver klar sign-off, og selv med et par sparstjeler hos makker er det langt frem til 5 kløver.'

RIISE: ' Makker har sannsynligvis fordelingen 1-5-4-3. Grand er utelukket, og jeg finner ingen bedre melding enn 5 kløver, som må vise en meget god farve. Med gode toppkontroller i ruter og hjertes er det vel ikke utelukket at makker kan løfte til seks.'

SANDSMARK: ' Pass. Historien er fortalt. Hvor mange ganger skal man melde på samme hypp? 3 grand fortjener nakkeskudd. Og hvem vil vel ha det?'

WERDELIN: ' 5 kløver. Tilpasningen må være ideell når Øst tar ut 2 grand i 3 kløver. Selv en sparhonnør hos Øst gir ingen garanti for 3 grand. Øst kan f.eks. ha:

♠ D
♥ K D kn x x
♦ E D x x
♣ 10 x x

Og selv med denne hånden hos makker er 5 kløver en meget god kontrakt.

1. Øst gir, alle i faresonen. Parturnering.

♠ 10 9 7 4
♥ 4
♦ 8 3
♣ E K D kn 5 3

Melding	Poeng	Stemmer i juryen	% av innsenderne
2 kl	pass	1 hj	1 sp
2 gr	pass	2 ru	pass
?		3 kl	pass
5 kl	10	4	20
4 kl	8	2	24
3 sp	7	2	16
pass	5	2	27

Det er liten tvil om at 3 kløver i første rekke er et forsøk fra makkers side på å finne en bedre delkontrakt enn 2 grand, og han viser normalt en minimumshånd. Men dermed er det ikke sagt at vi skal passe, for tilpasningen ser unektelig ut til å være god. Men hvis vi fjerner hjerter knekt fra hånden til Werdelin er 5 kløver straks en dårlig kontrakt, og vi må huske på at det er lite sannsynlig at evt. finesser ikke vil gå i dette spillet, etter Syds innmelding i faresonen.

En pessimistisk pass eller en optimistisk 5 kløver? Kanskje en mellomting er det mest riktige, makker vet jo at han har vist minimum, og klarer vel nå å legge på med toppstikk, og passe med verdiløse mellomhonnører.

GUTHWERT: ' 4 kløver. Makker har vist minimum og 1-5-4-3. Forutsetningen for å klare 5 kløver etter trumfspill er at makker har en god hjerterfarve, eller toppstikk pluss noe ekstra. Makker får selv avgjøre om han tror vi kan klare 11 stikk.'

En annen måte å invitere på er å melde 3 spar, for så å ta ut 3 grand i 4 kløver. Ulempen er imidlertid at makker kanskje selv melder 4 kløver på 3 spar, og da vet vi ikke om vi skal legge på eller ikke.

2 av jurymedlemmene har da også valgt 3 spar, men av helt andre grunner:

PEDERSEN: ' 3 spar. Har makker sparhonnør, havner vi i 3 grand, som antagelig vil være meget sjanserik. Ellers havner vi i 5 kløver, som også bør ha gode sjanser.'

LIEN: ' 3 spar. Hvis Øst har singel spar, sier han 3 grand, og jeg melder 5 kløver. Er han renons, melder han 4 kl/ru/hj, og jeg satser på 6 kløver.'

Jeg vil nok tro at de fleste Østspillerne gjerne vil ha en sparhonnør for å melde 3 grand på 3 spar, men med Lien som makker risikerer de jo å bli plassert i stem hvis de slår av i 4 kløver!!

Forøvrig er det tydelig at de fleste jurymedlemmene overvurderer denne hånden. Vel har vi ikke mange direkte tapere med singel spar hos makker, men etter et par runder trumf fra motparten er det slett ikke sikkert at det blir så mange stikk i kløverktrakt allikevel!

2. Vest gir, ingen i faresonen.

♠ E K D kn 5
♥ 6 3
♦ E 7
♣ E K 8 2

	V	N	Ø	S
2 kl	pass	2 hj	pass	
2 sp	pass	3 hj	pass	
?				

Melding	Poeng	Stemmer i juryen	% av inn-senderne
4 kl	10	4	31
3 sp	8	2	6
4 hj	7	3	16
5 hj	4	0	29
4 gr	3	1	6
3 gr	2	0	5
5 gr	2	0	5
pass	0	0	2

I riktig gamle dager, med både sterke to- og treåpninger, forekom ikke problemer som dette. Men i våre dager har sperremeldinger og svake to-åpninger vunnet innpass over alt, og den stakkars 2 kløver-åpningen (som er den eneste sterke åpningen i systemet) har blitt fullstendig overbelastet. Resultatet blir at vi får håpe på så få sterke hender som mulig i løpet av en turnering, og når de dukker opp, får vi ta problemene som de kommer. Og de kommer praktisk talt hver gang vi åpner med 2 kløver.

Når det i en vanlig turnering forekommer en kjempehånd mot en temmelig blank hånd, er det førstestemme å se at det nesten alltid er den sterke hånden som tar alle avgjørelsene. Dette gjelder både blant gode og mindre gode spillere, noe som tydelig skulle fremgå av juryens svar på denne oppgaven:

PEDERSEN: ' 4 grand. På svaret 5 ruter fra makker fortsetter jeg med 5 grand, og håper makker melder 7 hjerter med E K D x x x eller E K D kn x.'

Og hva har du tenkt å gjøre på 5 kløver?

MICHALSEN: ' 4 hjerter. Hva er problemet? Makker må selv foreta en slemvitt.'

Problemet er at makker selvsagt ikke kan vite når han skal gå videre, og det er dessuten langt fra sikkert at hjerter skal være trumf.

RIISE: ' 4 hjerter. Alternativet er 5 hjerter, men dette er litt for hardt.'

Fordelen med å støtte hjerteren nå er ihverfall klar: Vi kompliserer ikke meldingsforløpet unødige.

WERDELIN: ' 4 kløver. Ser ikke noe bedre, uansett om makker oppfatter dette som farve eller cuebid.'

LIEN: ' 4 kløver. 4 hjerter og 4 spar må være minst like gode kontrakter som 3 grand, og nå får makker i tillegg sjansen til et lite slemforsøk.'

GUTHWERT: ' 4 kløver. Cuebid. Uansett om makker oppfatter dette riktig, får han sjansen til å vise en evt. ruterkontroll.'

Dette er 'Ekspertbridge' i ordets verste betydning: Rot til meldingsforløpet så mye som mulig, og gi makker skylden etterpå. Med 5-5 i kløver og spar ville alle ha meldt 4 kløver (og spurt 'hva er problemet?'), nå påstår flere at dette er cuebid, mens andre håper at det skal gå bra uansett. Hvis 4 kløver virkelig er cuebid bør Vest ha bedre hjerter, for vi må nå være forberedt på å høre 4 spar (cuebid? preferanse?) eller 5 kløver fra makker, og dermed må vi opp på 5-trinnet for å støtte hjerteren. Og om makker melder 4 ruter over 4 kløver vil det slett ikke love noen ruterkontroll, men snarere be Vest velge sluttkontrakt. Fra makkers synspunkt ser jo ikke tilpasningen ut til å være den aller beste!

Bare en av 4 kløver-melderne var 'sikker' på hva meldingen betød:

SÅNDSMARK: ' 4 kløver. Makker kan godt ha:

♠ x
♥ E kn x x x x
♦ x x
♣ D x x x

og dersom vi ikke nå introduserer kløverfarven, vil den 'koke bort i kålen'.

Med denne hånden må makker ha sovet i forrige melderunde, og slike ting tar vi vel nor-

malt ikke med i betraktning.

Det kan vel i det hele tatt ikke være noe poeng i å introdusere en 4-korts kløverfarve nå, i det makker praktisk talt aldri kan ha 4-korts kløver etter 3 hjerter-meldingen. Hvis 4 kløver skal oppfattes naturlig bør den derfor vise 5-korts kløver, og da blir meldingen enda farligere med denne hånden, i det makker kanskje vil finne på å støtte til 5 kløver med 3-kortsfarve.

Men — hvorfor rote det hele til når vi har en god melding til disposisjon, som både tar makker med på råd og unngår å skape forvirring:

KRISTIANSEN: ' 3 spar. Jeg 'hviler' foreløpig med denne meldingen. Selv med 5-1 i spar kan det være bedre å spille spar- enn hjerterkontrakt, og vi har ikke hastverk.'

3. Øst gir, alle i faresonen.

♠ kn 10 5
♥ E K 10 4
♦ E
♣ E K 5 4 2

	V	N	Ø	S
1 kl	?	3 sp	pass	pass

Melding	Poeng	Stemmer i juryen	% av inn-senderne
x	10	7	70
4 hj	8	1	16
pass	6	2	14

Å passe eller ikke, det er problemet. Bare to av jurymedlemmene har valgt den for-siktige linjen:

WERDELIN: ' Pass. Usch!!'

KRISTIANSEN: ' Pass. Velger det feigeste, men i lengden (tror jeg) det beste. Håper å få inn 100, men vet ikke det engang.'

Resten av juryen har valgt å aksjonere, og da er det bare to muligheter: Dobler og 4 hjerter. Med hele 3-korts spar er det selvsagt ikke mulig at makker kan passe ut en dobling, og dermed er vi på 4-trinnet i alle fall.

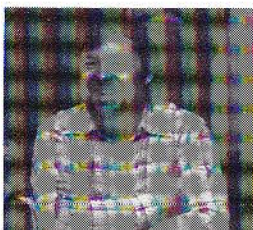

RIISE: ' Dobler. Farlig, men noe må gjøres. Dobbling i denne posisjonen er vel i prinsippet valgfri (70% opplysende).'

MICHALSEN: ' Dobler. Vi er i en anstrengt posisjon, og makker er oppmerksom på dette. Alle svar med unntak av (det sannsynlige) 4 ruter mottas med glede. På 4 ruter melder jeg 4 hjerter.'

PEDERSEN: ' Dobler. Viser normalt 5-4 i kløver og hjerter. Alternativet kan være å passe, for å unngå katastrofen da makker ikke har særlig tilpasning og alt sitter skjevt, men man skal være modig for å våge dette.'

SANDSMARK: ' Dobler. Kan ikke legge meg på ryggen med alt dette 'stål'. Makker trenger ikke ha mer enn D x x x i hjerter og D x x i kløver samt singel spar før det står 6 i mer enn en farve!'

Alt sitter tydeligvis trill rundt i Sandsmarks verden, uansett om motparten sperrer i faresonen.

LIEN: ' Dobler. Sier makker 4 ruter, melder jeg 4 hjerter, og han forstår forhåpentligvis hvor landet ligger.'

Dobblingen av 3 spar er naturligvis opplysende, og viser normalt litt i hver av de andre fargene, og som regel 4-korts hjerter. Men i og med at de aller fleste allikevel ender opp i 4 hjerter ville det kanskje være en ide å melde dette med en gang! Både fordi makker dermed straks vil skjønne at en evt. ruterfarve er verdiløs (etter dobbling kan vi faktisk risikere 5 ruter fra makker), fordi han kanskje vil kunne gå videre med kort spar og f.eks. D x x x i hjerter og kløver Dame og ruter Konge, mens han bare må nøye seg med 4 hjerter over en evt. dobbling, og fordi Øst ikke så lett vil kunne doble en direkte 4 hjertermelding, av frykt for at vi kanskje har en bedre kontrakt.

Alt i alt kommer vi som regel i samme

kontrakt enten vi dobler eller melder 4 hjerter, men de få gangene vi ikke gjør det tror jeg spillet svinger i 4 hjerter-meldernes favør. For det virker ikke som om noen har tenkt å passe hvis makker melder 4 kløver over dobblingen, og singel spar og 4-korts kløver hos makker er da også praktisk talt nok til utgang, selv om han forøvrig skulle være blank!

4. Øst gir, alle i faresonen. Parturnering.

♠ kn 6 3 2
♥ K D 7 2
♦ 7
♣ K 8 5 4

	V	N	Ø	S
1 hj		x	1 kl	pass
3 kl		3 sp	2 kl	2 ru
?			pass	pass

Melding	Poeng	Stemmer i juryen	% av inn-senderne
4 kl	10	5	43
x	7	3	33
5 kl	6	1	4
pass	4	1	18
3 gr	1	0	2

Et interessant problem, av den typen som stadig forekommer i parturnering. Skal vi ta den 'sikre' delkontrakten (4 kløver) eller skal vi ofre liv og lemmer for å forsøke å få de 'magiske' 200 i 3 spar doblet, noe som temmelig sikkert vi gi bortimot toppscore?

GUTHWERT: ' Pass. Jeg glemte å hoppe til 4 kløver på 2 ruter. Nå er skaden allerede skjedd. Både dobbling og 4 kløver presser nå lett motparten over i 4 ruter, som jeg tipper vil være den beste kontrakten for N/S. La oss passe og håpe på en plusscore.'

Så pessimistisk har ingen andre sett på situasjonen, og vi tror heller ikke Guthwert forventer å få så mange poeng på en bet i 3 spar, uansett om 4 ruter står hos N/S.

SVEINDAL: ' Dobler. Den som intet våver, intet vinner. Makker tar ut med en dårlig mot-spillshånd. Regner med at makker har 3-4 ruter og kan ta seg av 4 ruter.'

PEDERSEN: ' Dobler. Håper på 1 bet, men den sitter sannsynligvis langt inne.'

RIISE: ' Dobler. I par lever man livet farlig, og det er ikke utelukket at makker tar ut med en skjev hånd.'

Alle er klar over at dobblingen er ganske sjansebetont, men det spørs om ikke dette er et galt tidspunkt å foreta en så usikker manøver på. Harde dobblinger bør stort sett avgis i situasjoner der vi ikke har noe godt alternativ, men her har vi faktisk en så god melding til disposisjon at det er mye å tape på å risikere at 3 spar står hos motparten:

KRISTIANSEN: ' 4 kløver. Har ingen garanti for bet i 3 spar, det virker som om motpartens ruter sitter godt for dem, og jeg tror derfor at 130 i 4 kløver vil kunne gi en god score.'

SANDSMARK: ' 4 kløver. Synes jeg har enorme tillegg i egen kontrakt, mens jeg heller vil være litt forsiktig med å doble.'

WERDELIN: ' 4 kløver. Da Øst har vist minst 6-korts kløver, må man risikere selv å gå bet, eller — kanskje mer sannsynlig — å jage motparten i 4 ruter, som godt kan være bedre for dem enn 3 spar. Pass til 3 spar synes for spekulativt.'

MICHALSEN: ' 4 kløver. Tror vi har 10 stikk i kløverkontrakt, mens det er noe usikkert hvor mange stikk motparten kan skrape sammen i spar.'

En mulighet som vi også må ta med i betraktning, er at motparten kanskje vil melde 4 spar over 4 kløver. Om vi nå dobler vil nok neppe motparten plassere sparen skjevt, mens en dobbling av 3 spar opplagt vil føre til at Nord ikke gjør noen feil i sparbehandlingen.

Men det finnes faktisk også en annen melding, som kan gi den helt store gevinsten. Hvis nemlig makker skulle ha singel spar, som meldingsforløpet antyder, kan det faktisk ikke være så veldig langt frem til 11 stikk i kløverkontrakt:

LIEN: ' 5 kløver. Øst meldte tross alt 2 kløver frivillig, og Syd passet makkers 3 spar, hvilket skulle tyde på en viss tilpasning. Hvis tre Ess er borte, er det selvsagt beklagelig, og selv om det er parturnering, frister ikke en dobbling av 3 spar eller en råmelding av 3 grand.'

Dette virker ihvertfall som en bedre sats enn en dobbling, og har dessuten den store fordel at 1 bet i 5 kløver kan gi poeng, mens 3 spar doblet med 9 stikk for motparten neppe kan gi annet enn bønn.

5. Øst gir, alle i faresonen.

♠ —
♥ 7 4 3
♦ E D 8 5 3 2
♣ K 7 4 3

	V	N	Ø	S
pass		pass	4 sp	4 hj
?				x

Melding	Poeng	Stemmer i juryen	% av inn-senderne
4 gr	10	5	16
pass	6	3	42
x x	5	1	24
5 ru	3	1	18

Dette skulle være den letteste av oppgavene denne gangen, men sannerlig er det ikke endel av jurymedlemmene som nekter å samarbeide med makker:

MICHALSEN: ' Pass. Dette er ikke mitt bord. Makker har bedre oversikt over sine 13 kort enn jeg.'

GUTHWERT: ' Pass. Jeg akter ikke å agere redningspatrulje. Visst virker det som om 5 ruter kan være en mer anstendig kontrakt med kort hjerter hos makker, men hvor skal man så gjøre av alle kløvertaperne? Hvorfor presse på et hakk til? Hver ny bet koster 300!'

PEDERSEN: ' Pass. Tror ikke på noen redningsaksjon. Sannsynligvis har Nord minor-farvene.'

Hvorfor åpnet ikke makker med 3 eller 4 spar?

SVAR: Fordi han har en sidefarve.

Vanskeligere bør ikke dette spillet være, og dermed blir det hele et spørsmål om hvordan vi skal få makker til å melde sidefarven.

LIEN: ' x x. SOS-redoblingen ber makker velge beste minor, og har den fordel at makker kan melde 4 grand hvis hans minorfarver er omtrent like lange.'

På den annen side vil makker opplagt melde 5 kløver med 6-0-3-4, og kanskje også med 4-4 (eller (mot formodning) 3-3) i minor hvis kløveren er mye bedre enn ruter, og i begge disse tilfellene vil vi jo helst i ruterkontrakt.

WERDELIN: ' 4 grand. Her må en 'redning' være på sin plass, og det er stor sannsynlighet for at kløver er en bedre trumffarve enn ruter, da Øst ikke bør kunne ha balansert fordeling i sidefarvene, men en svak toseter med f.eks. K 10 x x x x i spar og E kn x x x i kløver.'

SVEINDAL: ' 4 grand. Makker har ikke altfor mange spar (pass i åpning), følgelig bør han ha en god fordeling — og en sidefarve i minor.'

SANDSMARK: ' 4 grand. Bør vise lenger ruter enn kløver, for i motsatt fall ville jeg ha redoblet. Sier makker 5 kløver, vil jeg passe, og dersom han melder 5 ruter, får jeg et problem. Med

D 10 x x x x x
—
K x x x x
x

kan ruterslemmen stå!

Jfr. kommentaren på spill 1: 'Hvor mange ganger skal man melde på samme hypp?' Du har allerede vist lengre ruter enn kløver, så det er vel ingen mening i å straffe makker for å ha valgt din lengste farve? Dessuten får du neppe spille noen kontrakt i det hele tatt hvis makker har denne hånden, for sannsynligvis står det 7 hjerter den andre veien.

6. Syd gir, N/S i farenonen.

♠ 8 4
♥ 5
♦ K 7 6 3
♣ K D kn 9 7 5

	S	V	N	Ø
2 sp	4 kl	x	pass	pass
5 hj	pass	6 sp	pass	pass
pass	pass			

(2 spar:ACOL (=sterkt)) (x : straff)

Hva bør Vest spille ut ?

Utspill	Poeng	Stemmer i juryen	% av inn-senderne
ru 3	10	5	41
ru K	8	1	12
hj 3	6	3	12
sp 4	2	1	16
kl K	2	0	19

Et spill som ser ut til å by på flere muligheter:

KRISTIANSEN: ' Hjerter 5. Eneste reelle betesjansen må være å få en hjerterstjeling. Syd må ha 6-6-1-0 eller 7-5-1-0, og Nord kan ikke være redd verken kløver- eller ruterutspill. Hjerteren og sparen bør være tett på Syds hånd.'

WERDELIN: ' Ruter 3. Alternativet må være hjerter 5, men jeg tror etter meldingsforløpet mer på ruter Ess hos Øst enn hjerter Ess eller spar Ess. Dessuten kan selv i dette tilfellet ruterutspillet bete kontrakten i visse situasjoner, med ruter Dame hos makker.'

GUTHWERT: ' Hjerter 5. Ved første øyekast ser ruter ut til å være det rette utspillet, men det må være galt å tro på to direkte stikk i ruter. Om man lytter nøye til meldingsforløpet kommer man nok på den rette løsningen. Syd har noe slikt som:

E D kn 10 8 x
K D kn 10 9
E D
—

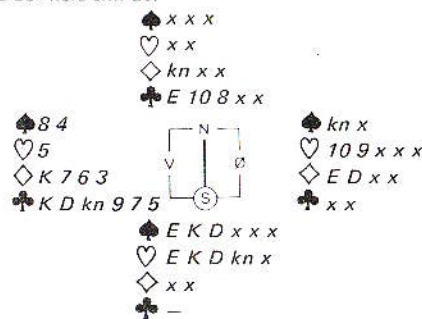
Altså hjerter ut. Makker får ha hjerter Ess, og en hjerterstjeling gir beten!

Sånn så det ihvertfall ikke ut da spillet forekom, men det har kanskje forekommet en annen gang også — i Guthwerts fantasi?

MICHALSEN: ' Ruter Konge. Makkers usedvanlige taushet er en ørliten indikasjon om renons i kløver. På den annen side kan N/S være åpne i ruter etter meldingsforløpet. Denne sjansen gir best muligheter for 2 stikk, og jeg velger derfor ruter ut. Kongen bør være bedre enn en liten, fordi vi da fremdeles har sjansen til å skifte til kløver etterpå.'

SVEINDAL: ' Ruter 3. Spilleren er sannsynligvis renons i kløver — her kan det haste med å innkassere ruterstikkene. Syds fordeling er ikke usannsynlig 6-5-2-0 eller 6-6-1-0.'

Heit riktig. Da spillet forekom i en bykamp mellom Oslo og Gøteborg sist høst, så det hele slik ut:

Ved det ene bordet spilte Vest ut kløver Konge, og dermed gikk kontrakten lett hjem. Som vi ser, må det ruter ut for å bete, og det fant Gøteborgspilleren ved det andre bordet. (Riktignok etter et annet meldingsforløp).

De beste i denne omgangen var:

- 55: Arne Rotvik, Saupstad
- 54: Roar Aasen, Lørenskog
- 53: Per Ove Moe, Moelv
- 51: Jarl Åge Scharning, Sandefjord
- 49: Simen Nordstrand, Lillehammer
- 48: Odd Kaldhussæter, Halsanaustan
- 47: Amund Velure, Bergen

Sammenlagt ble dermed stillingen for de beste i 1979:

329: TOR EIVIND HØYLAND, Oslo

- 297: Inge Einarsson, Lysekil (Sv)
- 295: Herman Larsen, Langhus
- 293: Krut With, Kragerø
- 292: Casper Caspersen, Oslo
- 291: Simen Nordstrand, Lillehammer
- 288: Olav Storli, Bærum
- 284: Bjørn Sørensen, Segelstad bru
- 282: Jarl Åge Scharning, Sandefjord
- 281: Trond Rogne, Trondheim
- Arne Rotvik, Saupstad
- 279: Jan Hjertås, Pusnes
- 277: Thorstein Buserud, Kongsvinger
- 276: Geir Gismås, Sandnessjøen
- 271: Per Støkken, Oslo
- 270: Stein Erik Restad, Saupstad
- Per Ove Moe, Moelv
- 266: Andreas Grande, Trondheim
- 264: Jon Andreas Støvneng, Moelv
- 262: Fridtjof Skaug, Kristiansand
- 259: Johan M. Arnesen, Oslo
- 258: Karl Netland, Kleppe
- 252: Johnny Holmbakken, Lillehammer
- Oddvar Berlid, Ålesund
- 251: Ole H. Johansen, Oslo
- Bertil Strand, Uddevalia (Sv)

SLIK STEMTE JURYEN

Heinz Guthwert, Helsingfors	4 kl	4 kl	x	pass	pass	hj 5
Roy Kristiansen, Moss	5 kl	3 sp	pass	4 kl	5 ru	hj 5
Reidar Lien, Bergen	3 sp	4 kl	x	5 kl	x x	hj 5
Harald Michalsen, Klæbu	pass	4 hj	x	4 kl	pass	ru K
Terje Pedersen, Oslo	3 sp	4 gr	x	x	pass	ru 3
Henning Riise, Oslo	5 kl	4 hj	x	x	4 gr	ru 3
Tommy Sandsmark, Oslo	pass	4 kl	x	4 kl	4 gr	sp 4
Leif-Erik Stabell, Oslo	4 kl	3 sp	4 hj	4 kl	4 gr	ru 3
Jon Sveindal, Bergen	5 kl	4 hj	x	x	4 gr	ru 3
Stig Werdelin, København	5 kl	4 kl	pass	4 kl	4 gr	ru 3

Postboks 6765
St. Clavs Plass
Oslo 1
Løssalg kr. 7,50

HAAGENSEN & MARSTRAND AS203
POSTBOKS 250
1301 SANDVIKA 5926

hvor?-når?

MARS 1980

- 22-23 Bridgekameratene - Barometerturn.»
Valdres BK - Valdres Cup»
Balestrand BK - Balestrandturn.
26-27 Sunndalsøra BK - Sunndalsmestersk.
29 Bangsund BK - Bangsund Cup
29-30 Tromsø Akad BK - Tromsøpalmen»

APRIL 1980

- 3 Sauda BK - Påskecup
3-4 Gann BK - Påskecup
7 Haugesund BK - Påskecup
11-12 Lørenskog BK - Åpent mesterskap»
12-13 Os BK - Oscupen»
Surnadal BK - Mix-turnering
18 Kvernaland BK - Kondistreffen
19-20 Ørsta BK - Sunnmørscupen»
Hawk BK - Hawk Open»
26-27 Mehamn BK - Mehamnturn.»
Sunndalsøra BK - Drivacupen»
Skånevik BK - Skånevik Cup»
Brønnøysund BK - Torghatten Cup
30 Øyestese BK - Åpen partturnering

MAI 1980

- 10-11 Skjervøy BK - Laksecupen»
Molde BK - Mix-turnering»
Fjordane krets - Loenfestivalen»
Gann BK - Jubileumsturnering»
Kirkenes BK - Maiturneringen»
Bergen krets - Bergenskruset»

- 11 Sjona & Utskarpen BK - Vårturn.
26 Kristiansand BK - Pinsecupen
31-1 Hof BK - Krystallcupen
Dombås BK - Dombåsturneringen»

JUNI 1980

- 31-3 Fagernes BK - Finale NM lag
3-5 Fagernes BK - Finale NM par
7-8 Mo BK - Rana Cup»
14-15 Lakselv BK - Finnmarksmestersk.»
Fredrikstad BK - Hankøturneringen»
Sola BK - Nordsjøcupen»
Bardufoss BK - Istindtreffet»
21-22 Ikkjefjord BK - Ikkjefjordturn.
27-29 BK 1933 Tromsø - Polarbridge»
28-29 Kristiansand BK - Kjevik Cup»

JULI 1980

- 12-13 Sandefjord BK - Parkturneringen»
18-19 Grimstad BK - Barometerturnering»

AUGUST 1980

- 2-3 Snåsa BK - Jubileumsturnering»
30-31 Namdal krets - Namsos Cup»

SEPTEMBER 1980

- 6-7 Midhordland krets - Bjørnefjord Cup»

(NB! Turneringer godkjent med forbunds-poeng er markert med ».)